

Poštnina plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

103/ XVIII, november – december 2016

Glasilo občine Sodražica

Vsebina

- 3 ŽUPANOVA STRAN**
Izzivi in dosežki 2016 za prihajajoče 2017
- 4 AKTUALNO**
Potekala je 13. seja OS
Novi most v Lipovšici
- 6 OBČINSKI PRAZNIK**
Predstavljamo nagrajence in utrinke s proslave
- 8 IZ POSLANČEVE ZAPISNICE**
Tanko in Novakova ob zaključku leta
- 10 DRUŠTVO UPOKOJENCEV**
Kdo je Drago Hrvacki?
Kvačkane umetnine upokojenk
- 12 ŠOLA**
Ob 200-letnici šole Slovenska med in mleko Šolarji in kmetijstvo Ustvarjalne rime
- 16 ŠEDRŽANKE**
Kulinarični obisk Argentine
- 18 DOMAČI KRAJI**
Kulinarika, glasba, izobraževanje – prireditve za vsak okus
- 22 DOBRODELNO**
Nova zdravniška odprava na Madagaskar
- 24 OD TU IN TAM**
Miklavževo sporočilo Naokrog po lepi Sloveniji
- 27 NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**
Zvečer se prileže dobra knjiga

Za lučke v srcu

PIŠE: NINA PIRC VOVČKO, UREDNICA

Pravimo, da nam ob izkušnji nečesa lepega postane toplo pri srcu. To je lahko le izraz, ki smo se ga nekoč nekje naučili in zdaj z njim leporečimo ter skušamo (zaman) prepričati sebe in druge, nekaj čisto drugega pa je to občutiti tako čisto zares, v sebi, v svojem telesu. Ker takrat ... takrat se srce razširi, roke so pripravljene objeti, prsni koš pa se napolni z občutkom toplote in svetlobe tisočerih drobnih luči: PRAZNIK!

A prazniki znajo biti za nas Slovence sila zapletena in naporna reč. Naši sosede Italijani se na dela proste dni zapeljejo na morje ali v hribe, od koder se kar ne morejo načuditi naši že pregovorni pridnosti ... Hja, za prvi maj je treba pripraviti drva, kajne, za božič pa zloščiti in okrasiti stanovanje, pripraviti darila, napeči potic in peciva, pogostiti in obiskati vse sorodnike, se udeležiti obredov, prireditev, zabav ... Seznam ponudb in vabil je malone neskončen, in ko se naši prazniki končajo, bi potrebovali še nekaj dodatnih dni, da bi si odpočili. Ampak zdaj pa res! ☺

Naša družba je močno osredotočena na vse, kar je zunanega. Poudarjamo um, misel, intelekt, možgane, trudimo se biti razumni, vse moramo premisliti in preveriti. A tako večinoma živimo le v naših glavah in predstavah, ne živimo (in ne čutimo) pa zares. Za praznike ni nič drugače – samoumevno (razumno) delamo vse tisto, kar nam narekujejo družbena pravila, kulturne smernice, trgovski prijemi in/ali pomembni bližnji, in pričakujemo, da bomo potem zadovoljni in pomirjeni ter da bo končno nastopil tisti občutek prazničnosti, ki nam ga obljublajo. A glej, ta noče in noče priti. Kako se lahko ob vsem, kar smo naredili, počutimo zgolj utrujene, razočarane, izpraznjene, naveličane, zdolgočasene ... in včasih kar malo jezne?

Mogoče pa nam je ravno v teh prazničnih dneh dana priložnost, da glavo (in okolico ☺) malce utišamo ter namesto njima prisluhnemo srcu in njegovim otroško preprostim željam: oditi na sprehod, ko zunaj sijaj sonce, prižgati in opazovati svečke na venčku, sedeti na tleh in se igrati, prebirati pesmi, skuhati enolončnico, obiskati človeka, ki ga že dolgo nismo srečali, pa si ga želimo. Tako se nam bo v srcu prižigala lučka za lučko in morda bodo nekega dne na vsem lepem skupaj zagorele v mogočen plamen svetlobe in toplote, ki bo sijal za nas in za druge. Trenutkov po vaši srčni meri vam želim v teh prazničnih dneh – naj vam kažejo pot v svetlo in upanja polno leto, ki prihaja. Srečno!

*Tisoč in tisoč zvezd je nad nami,
tisoč in tisoč zvezd med nami,
da gre po svetu – rama ob rami –
svetloba z nami.
(T. Pavček)*

Foto na naslovnici:
Štefka Joras,
Kvačkarije

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **1. februar 2017**. Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov: suhorobar@gmail.com

SODRAŽICA NA PREHODU IZ ŠESTNAJSTEGA V SEDEMNAJSTO

PIŠE: BLAŽ MILAVEC, ŽUPAN

Kaj je lepšega, kot se po opravljenem delu zadovoljen spočiti in poveseliti z domačimi in prijatelji. Tudi ko se leto zaključuje, ko je delo tega leta pri kraju, nas božično-novoletni prazniki vabijo, da se za hip ustavimo in svojo pozornost z vsakodnevni skrbi preusmerimo nase in na svoje najbližje. Čarobni božični čas nam nudi veliko lepega za videti, okusiti in doživeti. Lučke, ki se svetlikajo na prazničnih drevescih, vonj mahu ter dišeče domače potice nam pričarajo najlepše trenutke. Ta čas ljudje izkoristimo za premislek o prehojeni poti ter si zastavljamo nove cilje in nove izzive za naslednje leto, naredimo nekakšno letno inventuro v našem življenju. Takšno inventuro opravimo sami pri sebi, opravijo jo podjetja in jo opravimo tudi na občini.

Odhaja leto, ki nam je prineslo nemalo izzivov, s katerimi smo se morali spoprijeti. Splošna ocena življenja v naši občini je dobra. Po stopnji brezposelnosti smo v regiji že dalj časa med najnižjimi, na državnem nivoju pod povprečjem (v letu 2015 je bilo to 8,5). Iz uradnih statističnih in strokovnih ocen se izkazuje, da je dobra tudi gospodarska slika podjetij in podjetnikov, ki delujejo pri nas. Zlasti pri manjših družbah oziroma podjetnikih posameznikih se slika vsako leto izboljšuje (Informacija o poslovanju gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov v letu 2015 za Občino Sodražica, RCKR, avgust 2016). Temu je vzrok verjetno izboljšanje ekonomske situacije v državi, a tudi preudarno delovanje naših podjetnikov samih. Opaziti je ponovno porast ne-javnih investicij, kar nedvomno pomeni dober znak. Z zagotavljanjem okolja za eno najnižjih obremenitev na področju občinskih dajatev v širšem območju ima pri tem svoj delež vsaj delno tudi lokalna politika. Seveda so poleg gospodarstva pomembna tudi druga področja. Solidna ekonomska situacija ustvarja tudi solidno socialno, kjer je še zlasti spodbudno zniževanje nezaposlenosti mladih, kar je sicer državni problem. Žal pa stanje bolj stagnira pri starejših. Povprečna bruto plača v občini je sicer malo pod povprečjem v državi, vendar v naši širši okolici med najvišjimi.

Na področju zdravja nam raziskave pristojnih institucij (Zdravje v občini

2016, NIJZ, oktober 2016) kažejo, da je situacija v naši občini solidna, na določenih področjih celo zelo dobra. Seveda tu ne govorimo o zdravstvenih storitvah, ki so drugo vprašanje. Tu žal ne moremo iti mimo dejstva, da je dostopnost teh storitev na periferiji državni problem, zlasti zaradi pomanjkanja zdravnikov, ki bi želeli delati na področju družinske medicine. Vendar smo tudi tu z vodstvom zdravstvenega doma v iskanju možnosti izboljšanja oziroma dodatne ponudbe zdravstvenih storitev pri nas. Kljub splošni dobri oceni pa se na občini zavedamo pomanjkljivosti in slabosti tako v delovanju lokalnih služb kot izboljšanju našega bivanjskega okolja. Zavedamo se, da sta potrebna stalen napor in delo. Veliko teh prizadevanj se ne vidi, saj tudi ne želimo vsake naše poteze in dosežka, tako kot marsikje drugod, postavljati na veliki zvon. Se pa zavedamo pomembnosti obveščenosti javnosti glede aktivnosti občine. Zato želim v tem prispevku orisati naša ključna prizadevanja in naloge, ki smo jim v odhajajočem letu namenili največ pozornosti.

Prva naloga občine je zagotoviti delovanje vseh služb in storitev lokalnega pomena, ki jih nalaga zakon in jih opravlja sama ali v

večji meri preko javnih zavodov in podjetij. Za vse te naloge je potrebno zagotoviti ustrezna sredstva in postaviti osnovne usmeritve. Poleg zakonsko predpisanih nalog občina skrbi tudi za družbeno življenje na različnih področjih, kjer podpira dejavnosti društev, klubov in drugih skupin ter posameznikov. Na teh področjih ocenjujemo, da stvari načeloma zelo dobro tečejo. Javne službe, tako gospodarske kot socialne, vzgojno-izobraževalne in druge funkcionirajo in opravljajo svoje delo bolj ali manj dobro. Svojo oceno utemeljujemo na podlagi primerljivosti z nam podobnimi lokalnimi skupnostmi in z napredkom, ki smo ga skupaj dosegli v tem obdobju. Na določenih področjih, kjer se pojavljajo težave, pa je potrebno od zadolženih zahtevati pripravo in izvedbo primer- nih ukrepov za izboljšanje. Te zahteve občine temeljijo na pričakovanju občanov in usmeritvi po stalnem dvigu kakovosti. Pot do primernih rešitev je pot skupnega iskanja in sodelovanja vseh akterjev. Pri ključnih vprašanjih, pri katerih je potrebno zagotoviti ustrezno delovanje služb, bo občina še naprej dosledno zahtevala in podpirala politiko stabilnega, učinkovitega in odgovornega delovanja. Družbeno življenje pri nas je živo. Na določenih področjih se aktivnosti še krepijo, na določenih pa žal nekoliko slabijo. Delno je vzrok za to v naravnem ciklusu, delno pa tudi v drugih dejavnikih. Zlasti slednje bo potrebno preučiti in se ustrezno odzvati.

Druga naloga so razvojni programi, ki jih zaznamujejo veliki, a tudi manjši projekti. Poslanstvo občine je vzdrževanje podpornega okolja za razvoj in napredek občine na gospodarskem, socialnem in družbenem področju. Podporno okolje v prvi vrsti predstavlja urejanje primerne infrastrukture. Zato je občina v odhajajočem letu glavnino investicijskih sredstev namenila ravno infrastrukturnim projektom. Investicijski projekti so naš odgovor na najpomembnejše življenjske potrebe občanov. Med temi je največja operacija Oskrba s pitno vodo SORIKO, ki dolgoročno ureja in zagotavlja oskrbo s kakovostno in količinsko zadostno pitno vodo preko 90 % prebivalcem naše občine. V tem letu smo izvedli načrtovane dolžine kanala – vodovoda od Podsten do Globeli in nato do Peska ter od Izverja do klorinatorske

Nova igra je pred durmi, igra z letnico 2016 se zaključuje. Tu je le še praznični finale. Slovesen in čaroben. A naj praznični sij spremljata tudi duh miru v srcu vsakega posameznika in veselo razpoloženje. Naj vsakdanje skrbi stopijo korak nazaj, jeza v kot, zamere naj se pometejo v koš za smeti, pred nas pa naj stopita razumevanje in zavedanje, da drug drugega potrebujemo, kar žlahtni pričakovanje jutrišnjega dne.

*Spoštovane občanke in občani, prijetno
in mimo praznovanje božičnih praznikov
ter srečno novo leto 2017!*

župan Blaž Milavec s sodelavci

postaje Podgora. Zgradil se je tudi vodohran na Sedlu. Ob tem smo morali urediti še drugo infrastrukturo, kot so npr. sanacije cest, pripraviti omrežje za javno razsvetljavo in se dogovoriti s ponudniki telekomunikacijskih omrežij, da so vzporedno vgradili še svoje vode. Glede na terminski plan je nekoliko v zaostanku le izgradnja čistilne naprave v Globeli, kar se bo moralo pospešiti v novem letu. SORIKO je letos na območju naše občine stal dobrega pol milijona evrov evropskih, državnih in občinskih sredstev. Drugi pomemben projekt je izgradnja novega mostu v Lipovšici. Ceste, poti in mostovi so osnovna infrastruktura, ki omogoča komunikacijo prebivalcev med seboj. Od tega je odvisno ekonomsko, socialno in družbeno življenje. Pomembnosti takšnih investicij se zavemo zlasti tedaj, ko tovrstna infrastruktura oslabi do te mere, da ne opravlja več svoje funkcije. Tudi v primeru lipovškega mostu je bilo tako, zato je bil ta projekt izpeljan prioriteten. Sprva načrtovan kot obnova je bil uspešno izveden v drugi polovici leta in dejansko predstavlja gradnjo novega mostu z ureditvijo vodotoka navzdol in navzgor. Večina del je bila že izvedenih, manjši del (ureditev brežin) ostaja do pomladi. Višina projekta je dobrih 140 tisoč evrov, ki jih občina v celoti zagotavlja sama v tem in prihajajočem letu.

Poleg teh dveh največjih projektov je občina izvedla še vrsto manjših, nekaj jih je še v fazi priprave. Velik del tega predstavljajo investicije na cestni (npr. ureditev ceste do vasi Kotel) in okoljski infrastrukturi (kanalizacija Župence). Kot rečeno intenzivno pripravljamo tudi ustrezno dokumentacijo za ureditev ceste čez trg v Sodražici, za odsek kanalizacijskega omrežja v Lipovšici, za izgradnjo daljinskega ogrevanja v Sodražici, čakamo na sredstva za za naše strani pripravljani projekt agromelioracije na Gori itd. Pripravljamo nov občinski prostorski načrt, kjer glavni izziv predstavlja umeščanje ob-

voznice Sodražica in morebitnih vetrnih elektrarn na širšem območju Gore. Slednje bo verjetno predmet posebnega postopka, saj je za takšne objekte v Sloveniji potrebno predhodno izvesti in financirati opazovanje ptic, ki preletavajo območje morebitne postavitve takšnih naprav. Skupno je bilo za razvojni del tako porabljenih preko 900 tisoč evrov.

Poleg navedenih nalog se je morala občina ukvarjati tudi s tretjo vrsto nalog, to so zadeve, ki sicer ne sodijo v občinsko pristojnost, a je pričakovanje ljudi takšno, da se je potrebno ukvarjati tudi s tem. Sem sodi problematika ukinjanja določenih storitev, kot je zaprtje poslovalnice NLB in preoblikovanje pošte. Prav tako se mora občina angažirati na področju telekomunikacij, kjer se nas v zadnjem letu dotika predvsem oslabitev signalov mobilne telefonije zaradi uvedbe nove tehnologije 4. generacije. Občina ni mogla niti mimo usode doma na Travnici. V pogovorih z vodstvom Gasilske zveze Slovenije smo predsednika uspeli prepričati, da nam je ponudil prenos objekta nazaj v domače roke. Žal temu predlogu niso sledili člani upravnega odbora, tako da se je potem zveza odločila za prodajo na podlagi (za nas previsoko) ocenjene vrednosti. Takšna ponudba za občino žal ni sprejemljiva.

To je le nekaj opisanih zadev, ki so nas letos zaposlovale. V določenih primerih smo uspešno opravili svojo nalogo, drugje nekoliko manj. Žal na mnogih področjih ni vse odvisno le od nas. Rešitev nekaterih zadev terja tudi daljši čas in ne nepremišljenih odločitev. Javno mnenje včasih pričakuje hitre odzive, ki pa dolgoročno gledano ne prinašajo vedno najboljših rezultatov, zlasti ne najugodnejših. Ne glede na to je potrebno delovati v smeri reševanja težav, čemur skušamo bolj ali manj uspešno slediti tudi na občini. Kdor dela, tudi greši, pravijo in zavedamo se, da tudi mi delamo napake.

Ob dnevu samostojnosti in enotnosti občankam in občanom želim, da ta dan ne bi bil le spomin na osamosvojitve in enotnost ob odločitvi za samostojno državo, ampak bi se lahko počutili tako, da bi se za takšno odločitev vedno znova opredeljevali.

Srečno, Slovenija, v letu 2017!

Blaž Milavec, župan

Vendar pa skušamo delovati tako, da bi s svojim delom in prizadevanji čim bolj sledili svojemu poslanstvu, to je delovati v dobro občine in njenih občanov. Temu se hočeš nočeš pripišejo tudi omejitve in okvirji, ki jih predstavljajo predpisi, finančne možnosti in postavljene prioritete. Vemo, da marsikatera odločitev ni vedno in povsod sprejeta z razumevanjem in rojeva nezadovoljstvo, včasih celo jezo. To je razumljivo in naravno. Vendar so tudi nepopularne odločitve (ki si jih tudi sami ne želimo sprejemati) velikokrat nujen in potreben odziv na nastale situacije. Zato smo po drugi strani veseli pozitivnih odzivov na naše skupne dosežke in izraze pohvale in zahvale.

Star pregovor pravi, da je vsak svoje sreče kovač. To drži tudi za življenje v občini. Vsak je namreč odgovoren zase in za svoje življenje. Občina mora ustvarjati primerno okolje za čim bolj normalno bivanje in razvoj. Zato pa ni primerno biti samo instrument za doseganje različnih, včasih tudi legitimnih, a še vedno parcialnih interesov posameznikov ali skupin. To je na načelni ravni preprosta, v praksi pa bolj zahtevna naloga, ki zadeva vsakega izmed nas. Končno je tu tudi odgovornost. Slednja mora biti za vse nas glavni imperativ, zato upam, da bo prihajajoče leto prineslo ne le malo bolj ugodne gospodarske pogoje, temveč tudi zrelejše zavedanje in delovanje. Takšno željo namenjam tako sebi kot vsem vam in to na občinski, državni in tudi na globalni ravni. Časi, pred katerimi stojimo, ne odslukavajo ravno božičnega veselja in miru, a nas ravno skrivnost božičnih praznikov hrabri in krepi v veri, da je lepši in boljši jutri mogoč.

NAJAVA JAVNIH RAZPISOV

Občina Sodražica obvešča, da bodo na spletni strani www.sodrazica.si ter na oglasni deski Občine Sodražica v drugi polovici meseca januarja 2017 objavljeni javni razpisi za sofinanciranje:

- programov športa v Občini Sodražica za leto 2017,
- programov ljubiteljske kulturne dejavnosti v Občini Sodražica za leto 2017,
- drugih društvenih dejavnosti v Občini Sodražica za leto 2017,
- pokroviteljstva Občine Sodražica za leto 2017.

13. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA

PIŠE: DARJA VETRIH

Občinski svet se je 14. decembra zbral na zadnji letošnji seji. Svetniki so obravnavali in sprejeli rebalans občinskega proračuna za leto 2016, ki znižuje prihodke veljavnega proračuna za cca. 16 %. Župan je svetnikom pojasnil, da je razlog za to predvsem v krčenju investicij, saj za posamezne načrtovane projekte, konkretno za agromelioracijo na Gori, s strani države ni bilo pripravljenih ustreznih programov oz. razpisov. K znižanju proračuna prispeva tudi manjša realizacija prejetih sredstev iz naslova projekta regionalnega vodovoda, ki pa se zamika v naslednje leto.

Svetniki so v 2. obravnavi sprejeli Odlok

o ravnanju s komunalnimi odpadki ter drugimi vrstami odpadkov iz gospodinjstev na območju Občine Sodražica, po skrajšanem postopku pa tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Sodražica (OPN 07) – 2. Sprejeta je bila tudi vrednost točke, s katero se določa višina nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Ta ostaja enaka, kot je bila v letu 2016.

Na seji je kot gost sodeloval direktor Knjižnice Miklova hiša Ribnica Marko Zupanec, ki mu januarja 2017 poteče mandat. Svet zavoda je na sodraški občinski svet podal vlogo za podajo mnenja k imenovanju

Zupanca za direktorja Knjižnice Miklova hiša za še eno mandatno obdobje. Svetniki so bili po predstavitvi soglasni, da se poda pozitivno mnenje k imenovanju za mandatno obdobje 2017–2022.

Skladno z veljavno zakonodajo in občinskimi predpisi je občinski svet soglašal tudi s pripravljenima Letnim programom športa in Letnim programom kulture, ki predstavljata osnovo za delitev sredstev proračuna, namenjeno za izvajanje dejavnosti na teh dveh področjih. Svetniki so obravnavali tudi premoženjskopravne zadeve, na koncu pa sprejeli še okviren program dela za leto 2017.

INVESTICIJA MOST LIPOVŠICA JE ZAKLJUČENA

PRIPRAVILA: OBČINA SODRAŽICA

Zaradi dotrajanosti obstoječega mostu se je Občina Sodražica v letu 2015 odločila za rušenje starega mostu. Steklo je projektiranje pod vodstvom projektanta Tadeja Burgerja s. p. iz Novega mesta. Nova konstrukcija je v celoti armirano betonska s tremi polji. Največji razpon je 9,5 m, celotna dolžina mostu je 20 m. Širina voziščne konstrukcije je 5,30 m. Celotna širina mostu je 7,5 m. Urejanje struge se je izvedlo v dolžini cca. 80 m. Cesta se je rekonstruirala v dolžini 90 m.

Most je stal 143.000 EUR z DDV, sredstva za izvedbo pa je v celoti zagotovila Občina Sodražica. Glavni izvajalec je bilo podjetje Fa-st d.o.o. iz Novega mesta s podizvajalci podjetij Obnova Kočevje d.o.o. iz Kočevja, Tanko d.o.o. iz Ribnice in Chipo Jože Levstek d.o.o. iz Sodražice. Nadzor je izvajalo podjetje Seking d.o.o. iz Zapotoka. Svečana otvoritev novega mostu je bila 1. 12. 2016.

ZDRAVSTVENO VARSTVO VOJNIH VETERANOV PO 1. 1. 2017

PRIPRAVIL: PRIMOŽ BUČAN, NAČELNIK UPRAVNE ENOTE RIBNICA

V letu 2013 je Zakon o uravnoteženju javnih financ (ZUJF) posegel tudi na področje vojnih veteranov in z odločbo upravnega organa je bila tedaj mnogim veteranom ukinjena pravica do plačila zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev (dopolnilno zdravstveno zavarovanje). Pravico do zdravstvenega varstva vojnih veteranov je v letu 2016 priznal Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2016 in 2017 le nekaterim vojnim veteranom.

S 1. 1. 2017 se ta pravica ponovno zagotavlja v polnem obsegu, ob izpolnjevanju naslednjih splošnih pogojev po Zakonu o vojnih veteranih:

- **priznan status vojnega veterana po zakonu** in
- **dopolnjena starost 55 let** (pred dopolnjeno starostjo 55 let pa le v primeru ugotovljene trajne popolne izgube delovne zmožnosti).

Tistim vojnim veteranom, ki jim je s 1. 1. 2013 prenehala pravica do plačila dodatnega zdravstvenega zavarovanja zaradi preseganja osnove za veteranski dodatek, se s 1. 1. 2017 ponovno prizna ta pravica. Postopek bo upravna enota uvedla po uradni dolžnosti.

Po uradni dolžnosti bo upravna enota odločila tudi o pravici tistih vojnih veteranov, ki so v letu 2016 vložili vlogo in jim je bila pravica priznana le do 31. 12. 2016.

Vojni veterani, ki jim je ta pravica po ZUJF prenehala zaradi starosti (na dan 1. 1. 2013 so bili mlajši od 55 let) bodo do konca novembra 2016 s strani UE Ribnica prejeli obvestilo s priloženim obrazcem vloge za uveljavitev pravice, ki ga naj izpolnijo in vrnejo na UE Ribnica.

Tisti, ki še ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev pravice, lahko zahtevo za priznanje pravice do zdravstvenega varstva vložijo sami, ko dopolnijo starost 55 let.

POMEMBNO OPOZORILO:

Veterani sami ne potrebujete ničesar storiti na zavarovalnici, nikakor ne odjavljajte dopolnilnega zavarovanja. Spremembo plačnika dodatnega zdravstvenega zavarovanja bo pri izbrani zavarovalnici uredila upravna enota.

PRAZNIK OBČINE SODRAŽICA

PIŠE: DARJA VETRIH, FOTO: ŽIGA LOVŠIN

Letos je Občina Sodražica počastila svoj praznik z osrednjo prireditvijo, ki je bila 28. oktobra v večernih urah v Športni dvorani Sodražica. Kot se za praznik Občine spodobi, je bil osrednji govornik na prireditvi župan Blaž Milavec, ki je tudi podelil občinska priznanja za leto 2016. Letos so bila na podlagi javnega poziva za zbiranje predlogov ter na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občine Sodražica podeljena tri priznanja in ena zlata plaketa z denarno nagrado.

Na prireditvi je za kulturni program poskrbel 60-članski Policijski orkester s posebno gostjo Nuško Drašček, ki so Sodražico obiskali v okviru svojih gostovanj ob 25-letnici samostojne Slovenije. Kulturni program je dodatno obogatila učenka 7. razreda sodraške šole Ines Šega, ki je prebrala svojo avtorsko pesem, prav tako posvečeno domovini.

PRIZNANJE OBČINE SODRAŽICA

Priznanje občine Sodražica so prejele prostovoljke v programu Starejši za starejše s koordinatorko Milko Gornik za večletno zgledno izvajanje programa.

Program »Starejši za starejše« se v Sodražici izvaja že dobro desetletje, sodraško Društvo upokojencev Sodražica pa ga izvaja že osmo leto. Prostovoljke poiščejo vse starostnike nad 69 let v naši občini, se pozanimajo o njihovem zdravstvenem in socialnem položaju ter jim ponudijo

pomoč. Pomoč poteka osebno, vsi starostniki, ne glede na vključevanje v program, pa so vabljeni na srečanje, ki se enkrat letno odvija v dvorani pri osnovni šoli. V programu sodeluje 13 prostovoljk, na seznamu obiskovancev pa imajo 300 posameznikov. Prostovoljci imajo različne sposobnosti, izhajajo iz različnih poklicev in se s posamezniki tudi različno ujamejo. Glavni namen programa pa je premagovanje osamljenosti in medsebojna pomoč.

Priznanje občine Sodražica je prejel Ivan Ruparčič za izvrstne dosežke v teku.

Ivan Ruparčič je v zadnjih letih dosegel izvrstne dosežke v teku. Je eden najboljših tekačev v maratonu v Sloveniji v svoji kategoriji, kar je leta 2015 potrdil tudi z osvojitvijo naziva državnega prvaka. S športom, kolesarjenjem in hojo, nato pa tudi s tekom, se je sprva ukvarjal rekreativno, predvsem, da bi si izboljšal zdravstveno stanje. Zaradi bolečin v hrbtu namreč ni mogel normalno opravljati svojega dela, zaradi česar je tudi izgubil službo. Ker pa je človek, ki se zlepa ne preda, kar dokazuje

tudi na maratonih, je iskal rešitev sam, saj mu uradna medicina ni znala pomagati k izboljšanju zdravstvenega stanja. Ivan Ruparčič je dokazal, da se da z vztrajnostjo in trdim delom doseči skorajda vse.

Priznanje občine Sodražica je prejela Vera Mihelič za povezovanje in druženje vaščanov Globeli.

Mihelič Vera, vaščanka Globeli, je pobudnica za ponovno oživitev starega običaja »Marijo nosijo« in ta običaj vsako leto ob pomoči sovaščanov tudi organizira. Nošenje Marije od hiše do hiše po II. svetovni vojni ni bilo več dovoljeno, na njeno pobudo pa je običaj ponovno polno zaživel v letu 1989. Od takrat naprej je vsakoletna neutrudna organizatorica tega lepega običaja, ki poteka v času božične devetdnevnic. Smisel običaja je, da Marija roma v mrzlem zimskem času in prosi ljudi po toplih hišah za prenočišče, prav tako kot sta se Marija in Jožef podala na pot zaradi popisovanja in sta potem neuspešno iskala prenočišče. Gre

torej za lep verski običaj, ki se ga udeležujejo vaščani vseh generacij, od najmlajših do najstarejših, ter tako še dodatno povezuje vaščane Globeli. Poleg verskega ima ta stari običaj tudi družabni značaj, nedvomno pa tudi širši kulturni in celo etnografski pomen.

**ZLATA PLAKETA
OBČINE SODRAŽICA**

Zlato plaketo občine Sodražica in denarno nagrado je prejela Osnovna šola dr. Ivan Prijatelj Sodražica ob 200-letnici organiziranega šolstva v Sodražici.

Začetek javne šole v Sodražici sega v leto 1817, ko je učitelj pričel s poučevanjem kar v svojem stanovanju. Dve leti kasneje je bila k mežnarski hiši prizidana učilnica. Redna šola je potekala pet dni v tednu, ob nedeljah in praznikih pa je bila po ena ura pouka za učence, ki niso obiskovali redne šole. Učni jezik je bil nemški, čeprav so predmete razlagali tudi slovensko, redni učni pripomoček pa je bila tudi šiba. Takrat je šolo obiskovalo od trideset do štirideset otrok letno, od tega le kake tri deklice.

Po letu 1848 so se vsi predmeti poučevali v slovenskem jeziku in šola je postala obvezna za otroke od šestega do petnajstega leta. Šola je obiskovalo okoli 400 otrok, ki sta jih poučevala dva učitelja v štirih oddelkih. Prostorska stiska je bila huda, zato je bila sprva zgrajena nova šolska stavba, ki pa so jo še morali širiti. Sčasoma je šola dobila tudi šolsko kuhinjo, kjer se je prehranjevalo 34 otrok, hrano pa so pripravljale učence 3. razreda. Tik pred drugo svetovno vojno je bilo v Sodražici vpisanih 435 otrok, razdeljenih v sedem razredov. Šolsko poslopje, v katerem se šola nahaja še danes, je bilo slovesno otvorjeno 23. oktobra 1949, devet let kasneje pa je šola postala osemletka. Leta 2000 je potekal vpis prvih učencev v 9-letni program.

Iz zbornika osnovne šole, ki je izšel pred 10 leti, je razvidno, da je bila šola v Sodražici vedno v središču dogajanja, pred drugo svetovno vojno aktivna predvsem na cerkvenem in izobraževalnem področju, po drugi svetovni vojni pa z opravljanjem t. i. družbeno potrebnega dela. Tudi danes je Osnovna šola dr. Ivan Prijatelj Sodražica pomembna nosilka dogajanja v kraju, predvsem na kulturnem področju, zglede pa skrbi za povezovanje z vsemi organizacijami in društvi v kraju in širše.

RAZPADANJE KOALICIJE

PIŠE: JOŽE TANKO, POSLANEC SDS

Čeprav se je predsednik vlade Miro Cerar še septembra, ob drugi obletnici vlade, v intervjujih hvalil, kako je njegova vlada trdna, uspešna in učinkovita, kako smo na dobri poti, kako je zagotovil politično stabilnost itd., nam predsedniki koalicijskih strank že nekaj tednov kažejo svoj pravi obraz, ki je precej drugačen od tistega, ki ga opisuje Cerar. Nasprotja med SMC, DeSUS in SD so čedalje očitnejša in tako velika, da jih mediji ne morejo več prikriti.

Nič v tej koaliciji ne deluje, kot bi moralo. Najbrž se nihče med vami ne spomni kakšnih posebnih dosežkov ali ukrepov, ki naj bi prinesle bistvene pozitivne spremembe oz. izboljšave. Da o reformah sploh ne govorimo. Katerokoli področje pogledate, ugotovite, da gremo bolj nazaj kot naprej. Ni čudno, da nas prav vse države vzhodnega bloka, ki so vstopile v EU, dohitevajo po kupni moči, čeprav so pred nekaj leti za nami še krepko zaostajale. Čehi pa so nas že prehiteli. Sicer pa se lahko o neučinkovitosti politik Cerarjeve vlade vsakodnevno prepričate na lastni koži.

Še posebej močno pa so se spori med strankami Cerarjeve koalicije razplamteli s

parafiranjem sporazuma med ministrstvom za zdravje in sindikatom zdravnikov Fides. Ministrica Milojka Kolar Celarc se je, kot vse kaže, izpogajala za takšne finančne in druge posledice, ki so povzročile huda nasprotovanja v drugih sindikalnih centralah ter v drugih dveh strankah koalicije. Nezadovoljni pa so tudi nekateri ministri iz SMC. Razmere niso obetajoče, še posebej ker je parafiranje spremljala vrsta laži in prikrievanj. Ministrica Milojka Kolar Celarc, ki se je pogajala, ne zna pojasniti niti vsebine dogovora, ki ga je parafirala, zapleta se s prilogo, ki enkrat je, drugič je ni, Cerarju pa je jasno samo to, da mora ministrico obdržati za vsako ceno, sicer ga bodo strici, ki v ozadju režirajo tok dogodkov, zamenjali.

A ni sporen samo sporazum s sindikatom Fides. Celotno dogajanje se pelje v napačno smer. Še preden se je država po krizi stabilizirala, že je Cerarjeva vlada začela deliti – nekaj tej plačni skupini in tem sindikatom, nekaj drugim. To počne tako nerodno, da so vsi nezadovoljni in grozijo s stavkami. Z uvedbo dodatnega praznika, 2. januarja, je SMC sicer nekoliko poskušala pomiriti strasti v javnem sektorju, a to je izpeljala tako štorasto, da je povzročilo samo še dodaten revolt in slabo voljo. Sploh pa bo prizadeto gospodarstvo. Napovedovati vnaprej, kaj se bo zgodilo, je sicer nevale-

žno. A čutiti je veliko nelagodje in tudi navzven se vidi, da med vladnimi strankami in njihovimi politikami ni zaupanja in da se vse že intenzivno pripravljajo na volitve.

Ta vlada s pomembnimi izboljšavami zamuja, pravzaprav se na prav nobenem področju ne dogaja prav nič. Probleme zdravstva sicer čutimo na lastni koži, ko ne moremo do zahtevnejših storitev, a tako stanje je tudi na ostalih področjih. Povsod denar polzi iz sistema k raznim družbam, v katerih so že nastavili prave ljudi. Samo za družbo 2TDK, ki jo je za izgradnjo 2. tira Divača–Koper nedavno ustanovila Cerarjeva vlada, je v proračunu zagotovila 200 mio. € in zaposlila 2 osebi. Programa ni, poslovnega načrta ni, partnerjev za izgradnjo proge tudi ne, prav tako ne česa drugega. Izvajajo se samo revizije nekkih projektov, zraven pa poslušamo številke o možnih pocenitvah. A tehnika pristopa je precej podobna tisti pri TEŠ 6 ali avtocestah.

Skratka, to so razmere, ko koalicija že prerazporeja denar in kadre za čas po volitvah.

SLOVENIJO MORAMO PRIPRAVITI NA IZZIVE PRIHODNOSTI

PIŠE: LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA NSI

December je čas praznikov, pričakovanja luči in tudi čas, ko lahko naredimo črto pod letom, ki se izteka. Leto 2016 je zaradi gospodarske rasti, ki so jo ustvarila predvsem izvozno naravnana slovenska podjetja, ponudilo nekaj več optimizma in razlogov za veselje kot prejšnja, ko smo bili v vrtincu gospodarske krize. Prav tako se je letos občutno zmanjšala brezposelnost, kar lahko samo pozdravimo.

Žal pa ne moremo biti veseli ob dejstvu, da vse te spremembe na bolje niso plod dobrega dela trenutne vlade in sprejetih ukrepov za razvoj gospodarstva. Čeprav je Miro Cerar ob prevzemu odgovornosti za vodenje

države obljubljal reforme in v ospredje postavljati etiko delovanja, ni do sedaj uresničil nič od tega. Namesto priprave in uvedbe reform, se je prvo polovico svojega mandata ukvarjal predvsem z (dokaj ponesrečenim) kadrovanjem.

A pravi problemi ležijo v previsokih davkih, ki jih plačujejo slovenski delavci in delodajalci, v pokojninskem sistemu, ki bo vedno težje zagotavljal dostojne pokojnine, in nedotakljivem sodstvu, kjer ljudje in podjetja več let čakajo na pravico. Če se primerjamo z drugimi srednjeevropskim državami, je jasno, da takšno stanje ni normalno. Če želimo takšno stanje presekati, potrebujemo ljudi, ki bodo znali prepoznati bistvene težave in bodo imeli toliko volje in poguma, da bodo modernizacijo tudi izpeljali. Tudi slovensko zdravstvo, ki je v

zadnjih mesecih razburilo ljudi z novimi aferami, še vedno čaka na reformo, ki bo skrajšala čakalne vrste, olajšala delo zdravnikov, medicinskih sester in drugega osebja v bolnišnicah ter predvsem bolnikom ponudila hitrejšo in kakovostnejšo oskrbo. V NSi se teh pomanjkljivosti jasno zavedamo, zato smo sami pripravili predlog reforme, ki bi okrepil naše javno zdravstvo in prinesel tudi več preglednosti. Prav tako pa smo v naš predlog modernizacije slovenskega zdravstva vključili sistem dolgotrajne oskrbe oz. oskrbe starejših, ki ni sistematično urejena in bo zaradi starajoče se družbe vedno bolj pomembno vprašanje. Prav zato smo nedavno v parlamentu sklicali tudi izredno sejo, kjer smo vlado pozvali k pripravi ukrepov za reševanje težav, ki jih bo prinesla bližnja prihodnost – predvsem nižanje rodnosti in vedno večji delež starejših ljudi.

Ob koncu leta in prihajajočih praznikih vam želim predvsem obilo notranjega miru, ponosa ob zavedanju, da kljub vsemu le imamo svojo domovino, ter veliko iskrenega veselja v krogu vaših najbližjih.

ZIMSKO VZDRŽEVANJE CEST

PRIPRAVIL: MEDOBCINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO OBČIN DOBREPOLJE, LOŠKI POTOK, RIBNICA, SODRAŽICA IN VELIKE LAŠČE

V času sneženja je izvajalec zimske službe dolžan zagotavljati minimalno prevoznost cest. Vzdrževanje prevoznosti posameznih cest in dostopnosti v zimskih razmerah je določena s prednostnimi razredi, v katere so ceste in druge prometne površine razvrščene glede na kategorijo, gostoto in strukturo prometa, geografsko-klimatske razmere in krajevne potrebe. Najprej se pluzijo glavne ceste, sledijo jim regionalne ceste, nato so na vrsti lokalne ceste ter kot zadnje kategorizirane javne poti, kolesarske steze, parkirišča in pločniki. Sneg se vedno pluzi od ceste višje kategorije proti cestam nižje kategorije. Individualni priključki, dovozi na zasebna dvorišča ter pristopi do zemljišč in objektov se na javno cesto »priključujejo«, zato so v primerjavi z javno cesto »v podrejenem položaju«. Tej ugotovitvi sledi tudi veljavna zakonodaja. Zakon o cestah (Ur. l. RS št. 109/10, 48/12, 36/14, 46/15; v nadaljevanju ZCes-1) v 5. členu določa, da je prepovedano izvajati ali opustiti kakršna koli dela na javni cesti, na zemljiščih ali na objektih ob javni cesti, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožala, ovirala ali zmanjšala varnost prometa na njej. V drugem odstavku tega člena je določeno, da je še zlasti prepovedano na cestišču javne ceste razsipati sippek material (torej tudi metati sneg nanjo), razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, nanašati blato na cesto, ali cesto kako drugače onesnaževati ter puščati sneg ali led, ki pade ali zdrsne na cesto. Za posameznika, ki ravna v nasprotju s to zakonsko določbo je zagrožena tudi globa v znesku 1.000 evrov.

ZCes-1 v 19. členu posebej ureja obveznosti lastnikov zemljišč ob javni cesti in sicer, da so lastniki zemljišč ob cesti dolžni na svojem zemljišču dopustiti vse posege, ki so nujno potrebni za nemoteno uporabo javne ceste, zlasti pa so dolžni dopustiti odlaganje snega na njihovo zemljišče, če se jim s tem ne povzroča škoda in če snega ni mogoča odlagati v okviru cestnega sveta. Lastnika zemljišča, ki ne dovoli ali ovira odlaganje snega iz ceste na svoje zemljišče, se lahko kaznuje z globo 500 evrov.

Lastniki zemljišč ob cesti, ki sneg iz svojih dvorišč in individualnih dovozov ali dostopov odlagajo v kupe ob cesti ali pa ga narinejo ob rob ceste v prepričanju, da je zimska služba dolžna te kupe snega iz roba ceste očistiti ter jih odpeljati drugam, ravnajo v nasprotju s 97. ter 98. členom

ZCes-1. V 97. členu ZCes-1 je določeno, da je ob občinski cesti tako imenovani varovalni pas, ki je namenjen varovanju ceste, varnosti udeležencev v prometu ter tudi nemotenemu izvajanju rednih vzdrževalnih in drugih del. Širina varovalnega pasu ob cesti je odvisna od kategorije ceste in znaša vsaj 2 m ali več. Raba prostora v varovalnem pasu ceste je omejena, ne glede na lastništvo zemljišča, na katerem se varovalni pas ceste nahaja, posegi v ta prostor pa so dovoljeni le s soglasjem upravljavca občinske ceste, torej občine. Posameznik, ki v varovalnem pasu občinske ceste brez soglasja upravljavca ceste odlaga sneg ali izvaja kakršnakoli druga dela je lahko že samo zaradi tega, ker to počne brez soglasja upravljavca, kaznovan z globo 200 evrov.

Če pa je lastnik zemljišča ob cesti kup snega nametal na priključku njegove dovozne poti do ceste, pa čeprav je to sneg, ki je bil na njegovo dvorišče ali dovozno pot odrinjen z javne ceste, ravna v nasprotju z 98. členom ZCes-1. Ta namreč določa, da v območju cestnih priključkov na občinsko cesto ni dovoljeno storiti ničesar, kar bi lahko oviralo preglednost iz priključka na javno cesto. Posameznik, ki je kup snega na mestu priključka nametal tako, da ovira preglednost ter je s tem povzročil nevarno vključevanje v promet iz svojega priključka

na javno cesto, se lahko kaznuje z globo 500 evrov.

Namen našega opozorila in navedenih zakonskih določb je splošna varnost vseh udeležencev v prometu, saj udeleženec v prometni nesreči praviloma nikoli ni samo povzročitelj nesreče. S svojim pravilnim ravnanjem boste kot lastnik zemljišča ob cesti prispevali za svojo varnost in za večjo varnost vseh udeležencev v prometu. In ne nazadnje boste s tem, ko boste odstranili sneg, ki je bil v času pluzenja s ceste odrinjen ali narinjen na vaše zemljišče ob cesti ali na vašo dovozno pot ter ga na svojem zemljišču odložili čim dlje stran od ceste, tudi bistveno pripomogli k čim bolj učinkovitemu izvajanju zimske službe na javnih cestah. Na ta način boste zagotovili dovolj prostora za odlaganje snega, ki je v času sneženja padel na cesto, izvajalec vzdrževanja ceste bo tako lahko hitreje zagotovil prevoznost cest glede na prednostne razrede ter hitreje začel tudi s čiščenjem kolesarskih stez, pločnikov in parkirišč.

Prav tako apeliramo tudi na vse voznike, ki svoje jeklene konjičke parkirajo na javnih površinah oziroma parkiriščih, da omogočijo izvajalcem zimske službe v času izvajanja zimske službe nemoteno pluzenje teh površin s tem, da svoja vozila pravočasno umaknejo.

OSKRBA ZAPUŠČENIH ŽIVALI

PRIPRAVILA: OBČINA SODRAŽICA

Občina Sodražica skladno z Zakonom o zaščiti živali poskrbi za zapuščene mačke in pse. Na podlagi prijave občanov, ki opazijo zapuščeno žival, izdamo naročilnico bližnjemu zavetišču za živali, ki v sodelovanju s prijaviteljem zapuščeno žival odlovi in jo oskrbi v zavetišču. Mačke se po oskrbi, ki vključuje tudi sterilizacijo oz. kastracijo, vrne nazaj v naravno okolje, primerno za njihovo preživetje. Psi ostanejo v zavetišču in čakajo na lastnika oz. posvojitelja. Plačnik navedenih storitev je Občina, razen v primeru, ko se najde lastnik živali, kar je možno predvsem pri čipiranih psih.

Ob tem bi želeli opozoriti, da Zakon o zaščiti živali določa, da je skrbnik živali oseba, ki odgovarja za žival, ne glede na to, ali je njen lastnik ali pa zanjo le skrbi. Zato je dolžan tisti, ki živalim zagotavlja hrano, poskrbeti tudi za preprečevanje razmnoževanja.

Večkrat se namreč izkaže, da prijavitelji (najditelji) mačk za te mačke že nekaj časa skrbijo tako, da jih hranijo, s čimer jim zagotavljajo ugodne pogoje za življenje in razmnoževanje. Zavedati se je potrebno, da se s tem težave stopnjujejo, saj lahko mačke, ki živijo v takih pogojih, kotijo mladiče 2 do 3-krat v enem letu in se tako kolonije mačk nenadzorovano širijo. Puščanje hrane za mačke na prostem privablja vedno več mačk, zagotavlja pa tudi ugodne pogoje tudi za razmnoževanje glodavcev, ki so prenašalci nalezljivih bolezni. Z nenadzorovanim razmnoževanjem mačk se poleg nezaželenih mladičev širijo tudi bolezni.

DRAGO HRVACKI

PIŠE: CVETKA VESEL, FOTOGRAFIJE SO IZ DOMAČEGA ALBUMA D. HRVACKEGA

Člani Društva upokojencev smo ponosni, da imamo v svojih vrstah akademskega slikarja Draga Hrvackega. Zgolj po srečnem naključju sta se z ženo Rozalijo pred 21 leti preselila v naše kraje. Študijska leta in leta službovanja sta preživela v Ljubljani. Ko pa je Drago dobil odpoved najemne pogodbe za svoj atelje, sta z ženo našla boljše rešitev. Kupila sta hišo na Vinicah. Zdaj večino leta preživita v prijetni, s soncem obsijani hiši, obdani z velikim vrtom. Tu si je Drago uredil tudi svoj atelje, kjer v miru ustvarja.

Drago je bil letos naš jubilar, dopolnil je 80 let. Rodil se je 1936 v Ljubljani. Mladost je preživel v Ivanjkovcih pri Ormožu, kjer je bil njegov oče šef železniške postaje. Že od majhnega je risal, modeliral in drugače ustvarjal. Starši so zaznali njegove sposobnosti in interese in ga pri tem podpirali. Končal je srednjo šolo za oblikovanje v Ljubljani in študij nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost. Z vso resnostjo in vnemo se je poglobil v študij slikarstva in grafike. Po prvem letniku je obiskal teto na Dunaju. Namesto pri teti je večino časa preživel v tamkajšnjih galerijah in neizmerno užival ob razstavljenih umetninah. Diplomiral je iz portreta in mislil, da se bo ukvarjal predvsem s portretiranjem.

Zaposlen je bil kot profesor likovne vzgoje na več osnovnih in srednjih šolah ter v Pionirskem domu – Centru za kulturo mladih. Aktivno je sodeloval pri ponovnem uvajanju mature in poučeval likovno teorijo kot maturitetni predmet. Ugotavlja, da je v šolah premalo ur za vzgojne predmete. Pomanjkljiva je tudi likovna vzgoja, kjer ne dobijo dovolj ustreznega znanja, da bi lahko v sebi odkrili morebitne skrite talente za likovno umetnost.

Svojo lastno umetniško pot je začel graditi kmalu po diplomi. Zgolj prenašanje motivov iz narave ga ni več zadovoljevalo. Gradi svojo lastno pot. Takole pravi: »Nek motiv zaznaš, ga vidiš, ko imaš motiv v sebi, ga predelaš in preneseš na platno.« Drago je umetnik širokih interesov, saj se ukvarja s slikarstvom, kiparstvom in grafiko. Svoje poslanstvo uspešno uresničuje. Svojo lastno

Z otvoritve razstave junija 2016 v Sodražici

pot in inovativnost v likovni umetnosti gradi in razvija že več kot pol stoletja.

Ustvarja slike s čistimi barvnimi ploškami, ujete v razne geometrične oblike. Uporablja žive barve in jih kombinira z nežnejšimi in svetlejšimi barvami. Išče prave barvne kontraste in načrtuje idealne velikosti barvnih ploskev. Tako bi lahko opisali slikarjev delovni proces, kajti v svojem zrelem obdobju natanko ve, kaj hoče.

Posebno poglavje v njegovem delu so beli objekti, ki so pri kasnejših delih poslikani. To so v posebnem smislu prostorske slike, ki prenašajo ploskovito dvodimenzionalnost v plastične reliefe, ekrane in artefakte. Izoblikovani so v obliki kvadrata in drugih geometrijskih likov s prosojnim ekranom, v katerega so nameščena plastična telesa. Pri vsakem objektu, ki ga pogledaš, naletiš na barvno obliko, ki ti sproži posebne občutke ... Po njegovem mnenju so ti objekti vrhunec njegovega dela in pomemben del slovenskega likovnega ustvarjanja v tem obdobju.

Atelje, delovni prostor na Vinicah, si je sam ustvaril, zato je prilagojen njegovim potrebam in željam. Napolnjuje ga naravna svetloba, stene so belo prepleškane in navzgor zaključene z visokim poševnim stropom. Oprema je skrbno izbrana. Pri vstopu v atelje začutiš neko posebno energijo. Najmočnejši vtis ob vstopu pa naredi soočenje z intenzivnimi barvami, ki preplavljajo ves prostor. Ker je tu razstavljenih veliko njegovih del, je barvni učinek še močnejši.

Dela pa niso skrita samo za zidovi njegovega ateljeja. V polstoletnem ustvarjanju je

imel že preko 30 samostojnih razstav, sodeloval je na številnih skupinskih razstavah doma in v tujini. Njegova dela so tudi del stalne zbirke v Moderni galeriji v Ljubljani. Za svoje delo je prejel tudi mnoge nagrade in priznanja.

Drago se je svojimi deli predstavil tudi v domačem okolju. Leta 2010 je razstavljal v Miklovi hiši v Ribnici, letos pa v dvorani osnovne šole v Sodražici. Skupaj s Simonom Lavričem sta pripravila zelo odmevno in obiskano razstavo.

Glede na Dragovo ustvarjalno vnemo verjamemo, da bo ustvaril še veliko novih del. Upam, da ne bodo krasile samo njegovega ateljeja, ampak bo ob njihovem ogledu uživalo širše občinstvo.

SODELOVANJE V ODDAJI DOBRO JUTRO

PIŠE: MILKA GORNIK

V oddaji Dobro jutro na TV Slovenija vsako sredo poteka tekmovanje dveh ekip v kuhanju. Na to tekmovanje sva se prijaviли upokojenki Marina Ogrič in Milka Gornik kot Psoglavki.

Naloga vsake ekipe je, da iz vnaprej določenih sestavin pripravi čim bolj okusno in tudi lepo servirano jed. Tokrat so morale jedi obvezno vsebovati: vaniljo, limono in kremni sir. Za recept sva uporabili lastno domišljijo in nastali sta dve jedi, ki sta nama prinesli zmago.

Za predjed sva uporabili: malo olja, 1 čebulo, 10 dag prekajene slanine, domačo vegeto, poper, jajce in kremni sir. Druga jed so bile palačinke, ki sva jih spekli iz jajca, 1 dl mleka, 1 žlice moke, 1 vaniljevega pudinga z dodatkom soli. Namaz za palačinke sva naredili iz kremenega sira, borovnic, medu, vaniljevim sladkorjem in nekaj kapljicami limone.

NOVICE IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV SODRAŽICA

Kvačkarije

PIŠE: JELENA ŽURGA MIHELIČ, FOTO: ŠTEFKA JORAS

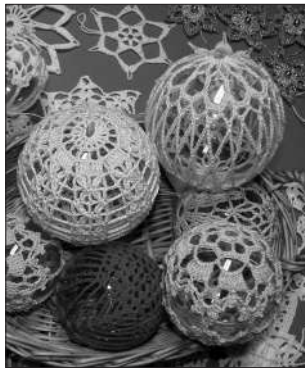
Naša kvačkarska skupina deluje že tri leta. Ideja se mi je porodila v tistih dneh zgubljenosti in praznosti, ko si zelo mlad upokojenec. Ta prehod vsakdo občuti po svoje, a pri vseh se zrcali neka čudna praznina, ki jo je potrebno napolniti in ji dati vsebino. Človek ne more pričakovati, da bodo drugi narokovali ideje. Svoje male zamisli moraš sam ponuditi drugim. Tako smo oktobra 2014 začele kvačkati in se še vedno srečujemo vsako sredo ob devetih.

Najprej smo kvačkale preproste babičine kvadrate iz volne. Pozneje smo prešle na tanjše preje in zdaj smo že samostojne in bolj ustvarjalne pri delu. Ob izdelovanju vsakovrstnih izdelkov se poveselimo ter si premigamo prste in možgane. Pri delu se namreč

*V letu, ki prihaja, želimo vsem občankam
in občanom zdravja in sreče.
Potrudimo se biti dober človek.
Pomagajmo tistim, ki potrebujejo pomoč, ne
le starejšim, tudi mlajšim.
Skušajmo biti razumevajoči do ljudi in
ne skoparimo s pohvalo. To bo tudi nas
napolnilo z veseljem in energijo.*

DRUŠTVO UPOKOJENCEV SODRAŽICA

pogosto pojavijo različni problemi, ki zahtevajo kar poglobljeno razmišljanje in odločitve. Tako poleg prstov treniramo tudi številne miselne operacije, kar je nujno v letih, ko vse počasni. Kvačkanje je starodavna večšina, ki je verjetno nastala preko vozlanja ribiških mrež. Najstarejšo kvačkano tkanino so našli v staroegipčanskih grobovih. Razširjeno je bilo po vsem svetu in pozna različne stile, ki so vezani na razvoj določenih šol – belgijska, irska, beneška, francoska. Kvačkanje je zahtevalo manj časa kot klekljanje čipke, zato je bila kvačkana čipka cenejša in s tem bolj razširjena. Kvačkale so navadno ženske, še posebno v

kriznih obdobjih, in si tako prislužile nekaj denarja. Vse do prve svetovne vojne je bilo kvačkanje zelo priljubljeno, potem pa je moda postala bolj praktična. V zadnjem času modni oblikovalci znova vnašajo kvačkarije v svoje izdelke.

S kvačkanjem se da lepo preživeti ustvarjalne urice. Potrebuješ malo stvari, da jih nosiš seboj – le kvačko, prejo in vzorec. V teh letih kvačkanja smo ustvarile veliko izdelkov in stkale prijateljstvo, ki nas povezuje.

KAPELICA NA PESKU, II. DEL

PIŠE IN FOTOGRAFIRA: BRANKA GORNIK

V drugi polovici letošnjega poletja so se začela prva dela za izgradnjo kapelice. V avgustovski številki Suhorobarja smo napisali, da v kratkem času pričakujemo izkop parcele, kar se je dejansko tudi zgodilo. V začetku septembra je bila že zalita temeljna plošča, v novembru pa se je pokazala prava velikost in oblika stavbe, nazadnje je bila zalita še zgornja plošča. Tako bo ostalo do pomladi, če bo vreme dopuščalo, pa bomo prej postavili še streho. Med tem časom se obnavlja tudi Marijin kip, saj je le-ta pri svojih dobrih 100 letih potreben osvežitve. Z deli v notranjosti in zunanji zaključni deli bomo nadaljevali zgodaj spomladi. Tudi tokrat poudarjam, da se kapelica gradi izključno iz donacij, zato so vsa nadaljnja dela odvisna predvsem od tega.

Prilagam kratko finančno poročilo:
DONACIJE:

- denarna sredstva: 1.170 EUR smo prispevali posamezniki s Peska in Hoste, 530 EUR iz Jelovca, 490 EUR iz Sodražice, 120 EUR iz Globeli in 40 EUR od drugod;
- končni izdelki, material, delo: v vrednosti 300 EUR so prispevala podjetja in posamezniki iz Sodražice, 5.500 EUR pa podjetja iz drugih občin, predvsem iz Ribnice;
- parcela in gradbena dokumentacija: Občina Sodražica.

Do zdaj porabljen znesek za delo in material je znašal: 1.650 EUR. Predviden strošek za material za streho je približno 500 EUR, za obnovo kipa pa približno 200 EUR, za dokončanje fasade: 1.200 EUR. Za notranja dela še zbiramo predračune, ravno tako še ni znano, kako bo z ureditvijo okolice.

V imenu članov samoiniciativnega odbora za kapelico se zahvaljujem vsem sodelujočim pri tem projektu: donatorjem, delavcem, vsem posameznikom za molitve in dobre misli, spodbude, vsem, ki ste in še boste kakorkoli po svojih močeh pripomogli k izgradnji tega svetišča. Naj vam Marija izprosi obilo milosti!

200-LETNICA JAVNE ŠOLE V SODRAŽICI

PIŠE: MAJDA KOVAČIČ CIMPERMAN, OŠ SODRAŽICA

Čas teče, dogodki se nizajo eden poleg drugega, prah prekriva arhivske dokumente, naš spomin pa išče ... V šolskem letu 2016/2017 obeležujemo 200-letnico javne šole v Sodražici. Dvesto let šolstva je dolga in častljiva doba, na katero smo lahko vsi soustvarjalci in soudeleženci šolstva v Sodražici resnično ponosni. Visok jubilej nas navdaja s ponosom in radostjo.

Današnja šola, današnje izobraževanje in vzgoja, se v marsičem razlikuje od tiste v šolskem letu 1816/1817. Utrip življenja in dela šole nekoč je bil v marsičem drugačen kot danes, lahko bi rekli, da je v nenehnem spreminjanju. Če pogledamo nazaj dvesto, sto, petdeset ali pa samo deset let, zaznavamo spremembe. Lahko bi iskali podobnosti in razlike, lahko tudi prednosti ali slabosti.

Prvi začetki šolstva v kraju so za nas nadvse pomembni. Zavedamo se, da je vsakdo, ki je obiskoval šolo, v njej pustil svoj

pečat. Vsak strokovni delavec je dodal droben kamenček v mozaik znanja in vrednot, ki so jih učenci sodraške šole odnesli v svet. Šola je bila ves čas v središču dogajanja, ves čas je živela s krajem in z ljudmi tega kraja.

Šolstvo so skozi čas zaznamovale številne reforme. Stalnim prizadevanjem po vpeljavi modernega vzgojno-izobraževalnega sistema, ki bo kos razvoju in spremembam časa, je sledila tudi naša šola. Vsi, ki v šoli delamo danes, se trudimo za optimalen napredek vsakega učenca tako na intelektualnem kot na psihofizičnem, čustvenem, socialnem in vseh ostalih področjih. Naš cilj je otrokov optimalni napredek v znanju, spretnostih, veščinah in pridobivanju življenjskih vrednot in kompetenc.

Ob praznovanju 200-letnice šolstva v Sodražici se vračamo v njegovo preteklost in jo skušamo povezati s sedanjostjo in prihodnostjo.

ZAHVALA

Osnovna šola dr. Ivan Prijatelj Sodražica se iskreno zahvaljuje predlagateljem in Občini Sodražica za podeljeno Zlato plaketo Občine Sodražica, ki smo jo prejeli v oktobru 2016 ob občinskem prazniku.

Vse nekdanje učence, nekdanje zaposlene na sodraški šoli in krajane vljudno prosimo, da zapišete svoje vtise o šoli in šolanju in nam jih posredujete. Veseli bomo tudi starih fotografij, šolskih dokumentov, spričeval, šolskih zvezkov in drugih predmetov ter šolskih pripomočkov, če nam jih boste posodili za razstavo ob dnevu odprtih vrat in za slovesnost, ki bo potekala v sredo, 24. maja 2017, v popoldanskem času.

Želimo si, da bi se vsi, ki ste si že, si nabirate ali si še boste pri nas nabirali učenost, pridružili našemu praznovanju in tako obogatili naš častljiv jubilej.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

PIŠE: MAJDA KOVAČIČ CIMPERMAN, OŠ SODRAŽICA, FOTO: ARHIV OŠ

Na Osnovni šoli dr. Ivan Prijatelj Sodražica smo se tudi letos odzvali povabilu za sodelovanje v projektu Tradicionalni slovenski zajtrk, ki poteka pod okriljem Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, Ministrstva za kulturo in Ministrstva za zdravje. Partnerji projekta so tudi Čebelarstva Slovenije, Zavod RS za šolstvo, Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije - Zbornica kmetijskih in živilskih podjetij, Zveza sadjarskih društev Slovenije, Nacionalni inštitut za javno zdravje, Zadržna zveza Slovenije in Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije.

Namen vseslovenskega tradicionalnega zajtrka poteka z željo, da bi otokom v vrtcih in šolah približali pomen zdravega načina prehranjevanja in pomen lokalno pridelane in predelane hrane. Ta dan še posebej ozaveščamo mlade, starše, vzgojitelje in vso slovensko javnost o pomenu in prednostih lokalno

pridelanih živil v naši prehrani, o pomenu domače pridelave in predelave, o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad, o pravilnem ravnanju z odpadki, ki nastajajo pri vsakodnevnih dejavnostih, o racionalnem ravnanju z embalažo, o zavržkih (ostankih) hrane ter o pomenu gibanja in športnih aktivnosti.

Letošnji zajtrk je potekal še posebej slovesno, saj smo obeležili desetletnico organi-

ziranega medenega zajtrka in s tem akcije slovenskih čebelarjev v šolah in vrtcih, ki z veseljem predstavijo čebelarstvo najmlajšim. Čebele nas spremljajo vse življenje in so ambasadorke čistega okolja. Otrokom so simbol pridnosti, varčnosti in skrbi za druge, odrasli občudujemo njihovo učinkovitost, socialni red in gospodarnost.

Na povabilo Čebelarstva Slovenije smo se vsi otroci vrtca, učenci matične in podružnične šole pridružili najštevilnejšemu pevskemu zboru, ki je zapel vsem dobro poznano in priljubljeno pesem Čebelar ansambla Lojzeta Slaka. Pelj smo vsak na svoji lokaciji, a vsi ob istem času, ob deseti uri dopoldne.

Na zajtrku in pri najštevilnejšem pevskemu zboru sta se nam letos pridružila podžupan Andrej Pogorelec in čebelar Ludvik Ambrožič. Vse otroke vrtca in učence razredne stopnje sta tudi obiskala v igralnicah in učilnicah ter z njimi poklepotala o pomenu zajtrka in izbire zdravih domačih živil.

Dan je bil v vseh oddelkih vrtca obogaten z dodatnimi dejavnostmi, ki so se odvijale že preko celega tedna v sklopu priprav na slovenski tradicionalni zajtrk. Že ob prihodu v igralnice vrtca je bilo zaznati

KMETIJSKI KROŽEK

PIŠE: ERNEST PIRNAT, MENTOR KMETIJSKEGA KROŽKA V OŠ SODRAŽICA; FOTO: ERNEST PIRNAT IN TINA ZOBEC PIRNAT

Na OŠ Sodražica smo v letošnjem šolskem letu začeli z novo interesno dejavnostjo - kmetijski krožek za učence in učence od 4. do vključno 9. razreda. Aktivnosti potekajo okvirno dvakrat mesečno ob petkih popoldne ali v soboto dopoldne. Namen krožka je spoznavanje kmetijstva kot gospodarske panoge, ki je izpostavljena dinamičnim družbenim in naravnim spremembam. Poleg tega vzgaja in razvija pozitiven način sprejemanja kmetijstva z utrjevanjem zavesti o široki vlogi te dejavnosti v lokalnem in širše v slovenskem prostoru. Ob tem učenci spoznavajo osnove kmetijske dejavnosti in sledijo k napredku pri delovni vzgoji.

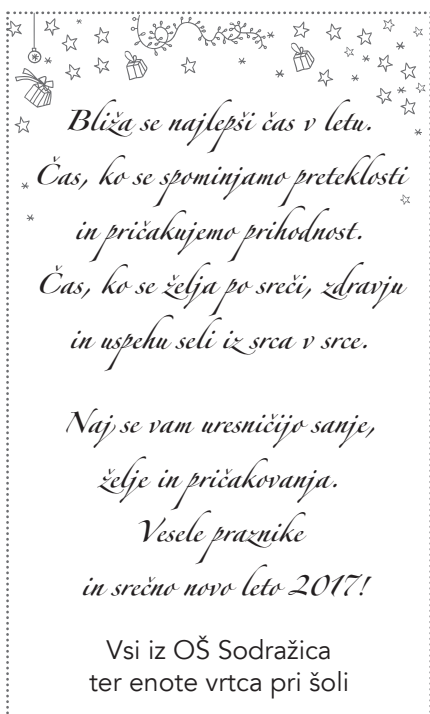
Ideja je nastala kmalu po odprtju nove športne dvorane. Takrat se je uredila manjša zelenica, ki je zaprta med stavbami šole, jedilnice, vrtca in športne dvorane. Mentor in idejni vodja krožka si je v tem času prizadeval, da bi v šolo vključili več praktičnih in delovnih aktivnosti v povezavi s kmetijskimi dejavnostmi. Končno so v letošnjem oktobru pobude postale realizirane. Na krožek se je prijavilo kar 32 učenek in učencev v starosti od 9 do 14 let.

praznično vzdušje, ki se je nadaljevalo skozi cel dan. Tudi v šoli smo dan začeli z zajtrkom. Prvo šolsko uro so učenci v razredih zajtrkovali, in sicer črni kruh, domače maslo, med, mleko in ekološko pridelano jabolko. V nadaljevanju pa so si vsi učenci ogledali poučno predstavitev, ki jo je pripravila vodja šolske prehrane Maja Žitnik. Po predstavitvi so učenci razmišljali o uravnoteženem prehranjevanju, ki je pomembno za zdravje, rast in intelektualni razvoj, hkrati pa preprečuje nastanek zdravstvenih težav in z njimi v otroštvu ali odrasli dobi povezanih bolezni. Razmišljali so tudi o tem, kako ravnajo s hrano, ali jo odklanjajo, čeprav je niti okusili še niso, ali se ob hrani zmrdujejo in kako je otrokom v drugih deželah sveta, ki nimajo kaj jesti, ki umirajo od podhranjenosti ...

Dan slovenske hrane je bil tudi letos v marsičem drugačen od siceršnjega šolskega utripa. Upam, da smo tudi v šoli ta dan doprinesli delček k privzganju zdravih prehranskih navad, ki je najbolj učinkovito zgodaj v otroštvu.

Naj dan slovenske hrane postane prav vsak dan in naj se prav vsak dan začne s tradicionalnim slovenskim zajtrkom!

V zadnjih desetletjih je z opuščanjem kmetijske dejavnosti sovpadala tudi ponudba teh učnih vsebin v šolstvu. V Sodražici smo nekdanje učne sadovnjake in šolski vrt. Ob tem velja poudariti, da imamo v naših krajih močno tradicijo nekaterih kmetijskih panog, hišnih dejavnosti ter številna ohranjena tradicionalna znanja. Škoda bi bilo, da se to opusti. Bilo pa bi absurdno, da bi otroci iz mestnega okolja imeli več vrtnarskih in sadjarskih praktičnih znanj od naših podeželskih otrok. Številni mestni vrtci in šole imajo že nekaj let lepo oskrbovane šolske vrtove in sadovnjake ter brezplačno sodelujejo z delavci iz kmetijske zbornice in drugimi strokovnjaki. Vključeni so tudi v projekte (Ekošola, Šolski eko vrt ipd.), preko katerih dobijo določeno strokovno podporo.

Aktivnosti kmetijskega krožka potekajo na šolskem vrtu in na domačijah v sodraški občini ter na območju Slemen. Šolski vrt trenutno obsega dve visoki gredi in štiri manjša sadna drevesa. V prihodnosti si želimo povečati obseg šolskega vrta in dodati nove dejavnosti. Z veseljem se odzovemo tudi na kakšno povabilo za ogled domačije v šolskem okolišu.

Prvo letošnje srečanje na terenu smo opravili v oktobru, ko smo pospravili šolski vrt in posadili jesenski česen v visoke gredice. Sprehodili smo se skozi Sodražico in ugotavljali, s katerimi kmetijskimi in drugimi z naravo povezanimi ljubiteljskimi dejavnostmi se ukvarjajo občani.

Na drugem srečanju smo s starejšo sku-

pino učenek in učencev sodelovali na prireditvi Sladka jesen v Sodražici. Učenci so mleli in stiskali sadje za jabolčni sok. Mlajša skupina je to dejavnost opravljala na domačiji mentorja. Tretje srečanje je potekalo v novembru, ko so udeleženci spoznavali jesenska opravila na kmetiji. Spoznavali so pomen ozimnice, priprave skladovnice drv za kmečko peč, opravila pri oskrbi živali pred zimo ...

Kmetijski krožek ponuja vsebine, ki navadno niso del učnih programov, vendar so pomembne zaradi možnosti usvojitve številnih funkcionalnih znanj. Udeleženci so pri dosedanjem delu izkazali izredno zanimanje, samoiniciativnost in delovno vnemo. Izkazujejo željo po povečanju ponudbe praktičnih dejavnosti in se ne sramujejo biti kmetovalec oz. kmetovalka.

Z aktivnostmi nadaljujemo v februarju. Prva srečanja bodo povezana s kulinariko, saj bomo pripravljali kmečke jedi, pekli domač kruh ipd. Nato pa bomo aktivnosti izvajali pretežno zunaj v naravi. Spomladanski čas bo ponudil novo možnost za iskanje napredka pri delovni vzgoji vsakega udeleženca in udeleženke kmetijskega krožka.

MESEC OTROKA IN DOGODIVŠČINE NA POŠ SVETI GREGOR

PIŠE IN FOTOGRAFIRA: ANA PORENTA

Oktober je bil mesec otroka in v tem času smo se v slemenški šoli povezovali s krajanji in drugimi ljudmi pri zanimivih dejavnostih. Na tehniškem dnevu, v katerem smo po načrtu in domišljiji izdelovali vozila in hiške iz odpadne embalaže, nas je presenetila sirena, učenci so se hitro postavili v kolono in po vrstnem redu razredov pohiteli iz šole in tekli na zbirno mesto pri gasilskem domu. Vajo iz evakuacije smo uspešno izpeljali. Gasilca Peter Adamič in Stanko Oblak iz PGD Sveti Gregor sta nam razkazala gasilske pripomočke in vozilo ter razložila, čemu vse služijo različne naprave v njem. Nato smo se učili gasiti manjši požar z gasilnim aparatom na prah, veliko otrok je tudi mladih gasilcev in jim gre to že dobro od rok. Ob koncu dne smo se popeljali na kratko vožnjo z gasilskim avtom.

Ko smo šli skupaj s sošolci iz Sodražice na športni dan na Pugled, smo se ustavili tudi pri Košmrljevih na Perovem, kjer smo se okrepcali, poigrali in božali domače živali. Naslednji teden smo pripravili raziskovalno delo v bližnjem gozdu, kjer smo opazovali in raziskovali rastlinstvo in drobne živali v gozdu. Primerjali smo različna drevesa ter poiskali podobnosti in razlike različnih vrst. Po opravljenem terenskem delu smo se ustavili pri Oblakovih na Grabnu, tam nam je Lanin ata Alojz pripravil pečen kostanj in mošt. Zdaj že vrsto let v jesenskem času obiščemo Oblakove na Grabnu in vedno nas pogostijo z jesenskimi in doma narejenimi dobrotami. Ogledali smo si tudi ogrevane rastlinjake, ljubitelji zelenjave so pogrizli vsak svojo papriko, kot bi bila jabolko. Tam smo primerjali pogoje za rast rastlin v zunanem in notranjem prostoru.

Sodelovali smo tudi z Zdravstvenim domom Ribnica in z go. Anko Debeljak izpeljali preventivni zdravstveni dan: spregovorili smo o higieni, zdravi in uravnovešeni prehrani, pomenu gibanja in spanja, varni poti v šolo. Nege zob se učimo tudi z umivanjem zob v krogu, medtem ko Anka z veliko krtačo Krokiju umiva zobe in šteje do 10. Seveda smo izvedeli ogromno o zdravju in reševali učne liste, povezane z dejavnostmi zobne in zdravstvene preventive.

Hvala krajanom Slemen in drugim osebam za sodelovanje in vedno odprte roke pri izvedbi naših dejavnosti.

USTVARJAMO Z RIMAMI

ZBRALA: SLAVKA TANKO

Pred vami so šaljive stvaritve učencev 5. a razreda, s katerimi dokazujejo svoje dosedanje delo in potrjujejo, da ustvarjalnost nima meja.

MAGNETEK NETEK

Naš Netek ima problem,
o tem povedat vam ne smem.
Le če boste tiho,
vam predstavim Miho.

Netkov res je bil prijatelj,
zdaj pa je postal pisatelj.
Nič več nima časa,
ker ne pride s Krasa.

Prijatelji so pozabili nanj,
zato odšel je daleč stran.
Do inštituta je prispel
in tam žalostno zapel.

Tam je srečal Alberta,
ki delal je poseben stroj,
v katerem nastal bo napoj
shranjen v čarobni steklenički.

Naš Albert ni arheolog,
ampak magnetolog.
On poslal ga je v stroj,
ki deluje kot napoj.

Zato je naš Netek
postal pravi magnetek.

**Iza Levstek, Maja Marolt,
Maja Klun, Sara Divjak**

MAGNETOLOG

Jaz sem magnetolog
in živim kot mestni golob.
Upam, da se vse popravi,
ko sosed vse delo opravi.

Jaz nisem čarodej,
kar poglej.
Zdaj se vse popravi,
ker sosed delo opravi.

Jaz sem magnetolog
in razveselim vse okrog.
Svet se okrog vrtil
in zraven zaspi.

David Adamič, Anej Grebenc

ZVONIK

Bimbim, bambam,
nevihti se ne predam.

Bambim, bambim,
nikogar se ne bojim.

Bambam, bimbim,
dež nas lovi,
dež nas lovi.

Bimbam, bimbam,
nikomur se ne predam.

Bambim,
ni ga zdaj več,
bimbam,
odšel je zdaj daleč stran.

Sara Divjak

ZVONOVI

Zvonovi, zvonovi,
nevihta prihaja
in grom bliža se.

Zvonite, zvonite,
kakor le gre,
da sliši se daleč
do mesta in dlje.

Zvonimo, zvonimo,
kakor le gre,
saj imamo samo dva
in drugače ne gre.

Zvonim, zvonim,
da slišite vsi,
ker grom že prihaja
in lučke gore.

Ojoj, ojoj,
hitro v moj dom.
Ojoj, ojoj,
hitro v mali raj.

Maja Klun

TEHNIŠKI DAN V GASILSKEM DOMU

PIŠE: SARA DIVJAK, 5. A, FOTO: NATAŠA ARKO

4. 10. 2016 smo imeli učenci 5. a razreda tehniški dan v gasilskem domu v Sodražici.

Ob prihodu smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je pod vodstvom g. Puclja spoznala izdelavo vozlov in njihovo uporabo. Druga skupina pa je pod vodstvom g. Marolta spoznala gasilsko opremo, kamor spadajo čelada, negorljiv jopič, hlače, rokavice, škornji, svetilka, kisikova jeklenka in še veliko drugih stvari.

Poleg tega sta gasilec Peter in g. Levstik v večji železni posodi pripravila požar. Pokazala sta, kako ga pogasimo, kar smo tudi mi praktično preizkusili. Nekje na polovici časa sta se skupini zamenjali.

Za zaključek smo si ogledali film o železniški nesreči, kako je vlak trčil v kombi. V filmu smo videli, kako so gasilci, policisti in reševalci reševali ljudi in jim nudili potrebno pomoč.

Po ogledu filma smo se zahvalili vsem gasilcem za sodelovanje in odšli proti šoli. V šoli smo narisali najlepši trenutek tehniškega dne. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, ker sem videla in slišala, kako gasilci skupaj z reševalci in policisti pomagajo ljudem.

PRAZNIČNO POTOVANJE V VRTCU

ZAPISALA: KATARINA ŽAGAR

Hladen jesenski veter je odpihnil še zadnje liste z dreves, v jutra se je prikradel mraz, snega pa še od nikoder. Željni zimskega vzdušja smo okna našega vrtca odeli v snežinke, takšne iz papirja, ptičkom smo postavili papirnate hišice in si tako v igralnicah pričarali zimsko vzdušje. Potem se je srebrno zalesketalo pod stropom na hodnikih in v igralnicah, nežni okraski so v vrtec zanesli praznično vzdušje. Vsak dan so se v kateri izmed igralnic posvetile nove lučke na novoletnih drevescih. Vrtec se je spremenil v zimsko pravljico.

Še v zadnjih dneh novembra so se po šolski dvorani razlegali zvoki klavirja, kitare, violine, harmonike in saksofona učencev Glasbene šole Ribnica in nas odnesli na pravljичno praznično potovanje, ki navadno traja vse do konca decembra.

Na eni od prazničnih postaj se nam je pridružila knjižničarka Anica Mohar in nas na krilih domišljije popeljala v pravljичni svet. Ustavili smo se tudi na postaji, kjer so nas operni pevci prestavili v svet klasične glasbe in petja. Naslednji postanek je bil plesni. Zarajali smo skupaj z otroki plesne šole Bolero.

V sredini decembra smo pričakali Dedka Mraza. Zanj smo pripravili prav posebno presenečenje. Vzgojiteljice so postale zvezdice in za otroke, njihove starše in Dedka Mraza zaigrale igrico Lunino kraljestvo. V zadnjem tednu pred prazniki so nas s predstavo Tri goske razveselili tudi otroci iz skupine Medvedkov.

Zadnji dan, pred prazničnim kosilom, učenci nižjih razredov osnovne šole s prazničnim programom otrokom vrtca popestrijo še zadnji postanek v pravljичni deželi. Tu izstopimo in s pravljico nadaljujemo doma, v krogu najbližjih, ter v njihovi družbi preživimo najkrajše, vendar prelepe, v nešteto lučkah iskrece se zadnje dni v letu.

ZVONIK

Bim bom,
jaz sem zvon.
Bom bin,
jaz vas posvarim.

Bim bom,
k nam prihaja zvon.
Bom bin,
jaz vas posvarim.

Bim bom,
jaz sem zvon.
Bom bin,
jaz se poslovim.

Luka Ogrinc

ZVONIK

Zvonik zazvoni,
razbežijo se vsi.

Zdaj je čas za točo,
gremo hitro v kočo.

BIM BAM BIM BAM,
toča prihaja k nam.

Hitro skrite se vsi,
da vas toča ne dobi.

Zdaj zvonil še zadnjič bom,
ker v daljavi slišim grom.

Iz koč hitro stecite
in se varno skrite.

Oblak že prihaja,
zvonik pa odhaja,
saj strah ga je toče,
a on nima koč.

Iza Levstek

NA OBISKU PRI *Griseldi C. Kočar*

PIŠE: ŠTEFKA JORAS, FOTO: ŠTEFKA JORAS, PETRA MARN

Obiskali smo gospo Griseldo Cardozo Kočar, Argentinko, ki se je pred nekaj leti z družino preselila v Žimarice. Tu si je z možem Juanom in tremi sinovi ustvarila prijeten dom, v katerem kar žari od zadovoljstva. Pove nam, da je bilo zapustiti domovino težko, saj je vedela, da odhaja v popolnoma novo okolje, ki se po načinu življenja zelo razlikuje od argentinskega.

Griselda je po poklicu razredna učiteljica, lepo govori slovensko in se je zelo dobro vključila v življenje pri nas. Je prijazna gostiteljica, ki nam je ob obisku dala na izbiro: kavo – po našem običaju, mate čaj – po argentinskem. Izbrali smo drugega, saj nas je zanimal postopek priprave in pitje. Griselda je nato z nami delila nekaj receptov za značilne argentinske jedi, posebej za Šedrzanke je vodila tudi kuharsko delavnico. Vabljeni, da se preizkusite v pripravi argentinskih dobrot. Dober tek!

Alfajores de maizena – TORTICE

/ZA 24 TORTIC/

Potrebujemo:

TESTO

200 g bele moke
300 g gustina
200 g masla ali margarine
150 g kristalnega sladkorja ali v prahu
3 rumenjake
2 žlički pecilnega praška
½ žličke sode bikarbone
1 žličko konjaka ali ruma
1 žličko vanilin sladkorja
½ naribane limonine lupinice

NADEV

nekaj žlic kokosove moke
kondenzirano mleko

Priprava:

- Dan pred peko manjšo konzervo kondenziranega mleka kuhamo v vodi 2 uri. Ohladimo in shranimo v hladilniku.
- Maslo s sladkorjem in vanilin sladkorjem penasto stepemo in dodamo še rumenjake. Nato z metlico počasi vmešamo

še posebej pripravljeno mešanico moke, gustina, sode in pecilnega praška. Dobljeno maso zavijemo v folijo in naj v hladilniku počiva vsaj 20 minut.

• Testo nato razvaljamo na pol centimetra debelo in z okroglim modelčkom izrežemo krogce. Pečemo jih na 180 °C 15 do 20 minut. Ohladimo.

• Ploščice nato namažemo s pripravljenim nadevom, pokrijemo z drugo ploščico. Namažemo še rob in povaljamo v kokosovi moki.

NASVET:

Če se testo drobi in se ne da zamesiti, dodajte rumenjake.
Namesto kondenziranega mleka lahko kot namaz uporabite linolado - kokos ali nutelo.

Tortice ponudimo ob pitju čaja ali kave, če pa jih želite postreči po argentinsko, pripravite ČAJ YERBAMATE.

MATE je zimzelen grm ali drevo, ki raste v severovzhodni Argentini v provinci Misiones, Paragvaju, južnem Čilu in na Bližnjem vzhodu, v Siriji. Sodi med bodike (ilex). Liste in drobne vejice sušijo in jih zdrobijo (yerbamate). Mate čaj učinkuje kot kava. Vsebuje kofeinu podobne snovi ter minerale, vitamine, aminokislino in antioksidante. Pri zmernem pitju ugodno vpliva na naše ožilje in srce, umirja prebavne težave, iz-

Narejene so iz zvotljene buče in obdane z okrasnim materialom. Poleg je še cevka bombilla, srebrna po tradicionalni izvedbi, sodobno pa iz nerjavečega jekla ali bambu-

boljša koncentracijo in zviša fizično vzdržljivost. V Argentini pijejo mate čaj iz posebnih »škodelic«, ki jim rečejo mate ali guampa.

sa, ki ima v spodnjem razširjenem delu luknjice, ki služijo kot filter. Postopek: v mate damo bombillo in yerbamate do tričetrtine. Nato dolijemo vročo vodo (70–80 °C). Pustimo nekaj minut, nato čaj posrkamo. Dolivanje vode ponavljamo toliko časa, dokler se aroma ne izgubi. Čaj pijemo čez dan, zvečer pa raje ne, če želimo dobro spati. V Argentini pijejo čaj za dobrodošlico domači in gostje iz iste skodelice. Velja za nevljudno, če to odklonimo. Tako v Argentini kot pri nas lahko mate čaj kupimo v filter vrečkah. Pripravimo ga po navodilih, sladkamo pa kot vsak drug čaj. Poleg si lahko spečete TORTICE.

Empanadas

– KORUŽNI ŽEPKI

Potrebujemo:

TESTO

500 g moke
1 jajce
½ dl olja
mlačno vodo
jajce za premaz
sol

NADEV

1 čebulo
1 papriko /rdečo ali rumeno/
4 žlice olja
1 konzervo koruze
1 žlico gustina
120 g sira
sol, poper, muškatni orešček,
peteršilj
skodelico mleka

Priprava:

- V ponev damo olje, nasekljano čebulo in na kockice narezano papriko. Pražimo, da čebula pozlati.
- Dodamo koruzo. V mleku razmešamo gustin in to vlijemo h koruzi. Mešamo, da se zgosti.
- Nadev potresemo s sekljanim peteršiljem, poprom, muškatnim oreščkom in soljo. Ohladimo.
- Zamesimo testo, ki počiva pol ure. Razdelimo ga na majhne kroglice, nekoliko večje od oreha, in jih razvaljamo v kroge premera 10 cm. Na eno polovico položimo žlico nadeva in košček sira, ki smo ga prej povaljali v moki. Z drugo polovico nadev pokrijemo, z vodo namažemo robove in s prsti dobro stisnemo. Žepki oblikujemo tako, da zalepljeni del vihamo od spodaj navzgor, da dobimo lep rob.
- V pekač položimo peki papir, nanj zložimo žepke, jih premažemo z jajcem in na 180 °C zlatorumeno zapečemo.

Empanadas de carne

– MESNI ŽEPKI

Potrebujemo:

TESTO

500 g moke
1 jajce
½ dl olja
mlačno vodo
jajce za premaz
sol

NADEV

500 g mlete govedine
250 g čebule /rumeno, rdečo ali mlado/
1 rdečo papriko
1 zeleno papriko
4 žlice olja
½ jušne kocke in 2 dl vode
3–4 kuhana jajca
20 oliv brez koščic
sol, poper, kumino in
mleto papriko
po želji malo čilija

Priprava:

- Pripravimo nadev. Prepražimo čebulo, lahko uporabimo vse tri naštet, mlado tudi z zelenim delom in dodamo nakockano papriko. Pražimo še nekaj minut in primešamo še meso. Iz kocke in vode pripravimo jušno osnovo, ki jo dodajamo k mesu, da bo nadev sočen. Po desetih minutah po okusu dodamo začimbe. Ohladimo. Nadevu nato dodamo drobno narezane olive in kuhana jajca, premešamo in maso hranimo v hladilniku do uporabe. Lahko jo pripravimo dan prej, da se okusi med seboj prepletejo.
- Zamesimo testo, ki počiva pol ure. Razdelimo ga na majhne kroglice, nekoliko večje od oreha. Razvaljamo jih v kroge s premerom 10 cm. Na eno polovico položimo žlico nadeva, celoten rob namažemo z vodo, pokrijemo z drugo polovico in s prsti tesno zatisnemo. Žepki oblikujemo tako, da zalepljeni del vihamo od spodaj navzgor, da dobimo lep rob.
- V pekač položimo peki papir, nanj zložimo žepke, jih premažemo z jajcem in na 180 °C zlatorumeno zapečemo.

Lahko pripravimo nadev brez mesa, denimo iz čebule, koruze, peteršilja, bešamel omake, soli, sira, malo popra in muškatego oreška. Druge možnosti so tudi špinača, tuna, kuhan pršut, jajca, sir ...

Nadevu lahko dodamo grah, rozine ... z različnimi dodatki lahko preizkusimo svoj okus.

Žepke v Argentini ponudijo kot predjed.

SLADKA JESEN

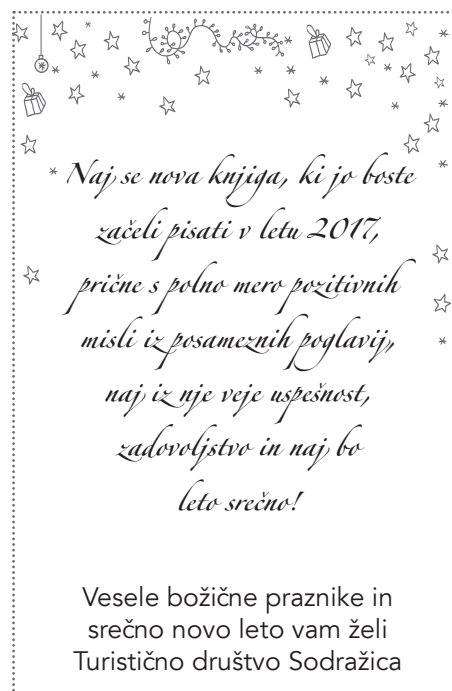
PRIPRAVILI: TURISTIČNO DRUŠTVO SODRAŽICA, FOTO: MARINA MIHELIC

Zaradi muhastega vremena je bila lani prireditev sicer odpovedana, letos pa smo jo zaradi deževnega vremena le prestavili. Tako je pust in sprva megleno ter mrzlo sobotno jutro 22. oktobra prireditev Sladka jesen prav poživila.

Trg je zaživel s prešanjem jabolk, iz katerih so učenci Kmetijskega krožka pod vodstvo Ernesta in Jožeta Pirnata iztisnili svež jabolčni sok, omamno pa je dišalo po pečenem kostanju in zelju iz kotliča ter seveda palačinkah in krompirjevemu štruklju. Stojnica Šedržank je bila resnično sladka od sveže pečenih dobrot. Obiskovalci so lahko poskusili raznovrstno jabolčno pecivo, več vrst kruha, suhega sadja, ogreli pa so se lahko z bučno juho.

Mini tržnica je obiskovalce vabila k nakupu domače moke in pijač, medu ter ovčjih in konopljinih izdelkov. Upajmo, da je »Sladka jesen« dober obet bodoče tržnice v Sodražici in poziv ter pobuda domačinom k prodaji domačih (prehrabnih) izdelkov ...

Prireditve seveda ne bi bilo brez pridnih rok, zato hvala vsem, ki ste nam pomagali. »Sladka jesen« je poleg Psoglavskih dni, Vampijade, čistilne akcije, sodelovanja na Ribniškem sejmu in novi maši letošnja šesta večja prireditev Turističnega društva Sodražica, leto pa zaključujemo 19. decembra s »Prižigom božičnega ognja« ...

FRIZERAJ - ZGODILA SE JE ŽE 12. GLASBENA MINEŠTRA

PRIPRAVILA: JASNA JANEŽ

Ura je bila okrog polnoči. Zabava po predstavi se je zaključevala. Igralci in inštrumentalisti so začeli odhajati domov. Bili so še pod vtisom bučnega aplavza, ki so jim ga namenili navdušeni gledalci. Mineštra se je zaključila s »tik tak, fik fak«, še prej pa je dostavljavec Rado občinstvu zaželel, da bi tudi njih grela ljubezen.

Predstava se dogaja v FrizeRaju, kjer vsak lahko potoži o svojih težavah in poroča o dogajanju v Sodražici. Ponorela nevesta pred poroko tarna glede priprav, moškega srednjih let skrbi, kaj bodo na njegove ponesrečeno pobarvane lase rekli mati, dostavljavec pa bi rad čim več prodal. Bodoči županski kandidat Mojmir pri obisku gradbišča Na pesku izve za skrivnost, za katero ni prepričan, ali naj jo deli v salonu. Nato le razkrije, da so pri gradnji naleteli na kamnito skrinjo, za katero ne vedo, kaj je v njej. Julija in Žana v njej vidita idealno priložnost za obogatitev in razširitev posla. Do problema pride, ko ne moreta do skrinje, ker je ta zaklenjena v sobi na občini, ključ pa ves čas nosi župan okrog vratu. Nakar pride Mojmir in pove, da bodo skrinjo odpeljali švedski arheologi.

Julija plane v jok in je čisto obupana. Salon bi najraje takoj zaprla. A konec dober, vse dobro in na koncu se vse srečno reši. Frizerka Julija se potolaži, ko izve, da bo nekaj denarja od skrinje pripadalo tudi njej in njenemu salonu. Tako bo lahko končno odprla še toplice v Smrekovcu. To novico ji oznani občinski svetnik Mojmir. Gospodu Slavku bodo prav tako pobarvali lase na pravo barvo. Nevesta Betka je popolna za poroko, Julijina prijateljica Žana pa navdušena, da bo postala njena menedžerka. Pomočnica Gabrijela bo dobila plačilo in se redno zaposlila.

Na letošnjo Mineštra smo se kot vedno pripravljali okrog dva meseca. Najprej smo izbrali temo in kraj dogajanja. Nato smo pričeli vaditi tako, da smo sprva igrali kot v impro predstavi. Torej brez vnaprej napisanega besedila. Kar smo govorili, smo posneli in nato pretipkali. Tako je nastal scenarij. Istočasno so pridno vadili naši glasbeniki, ki so se prilagodili naši igri. Nekatere komade so malo priredili. Ko smo imeli scenarij, smo morali poskrbeti še za sceno in rekvizite. Pri tem sta nam veliko pomagala frizerska salona Brigita in Studio M, za kar se jima najlepše zahvaljujemo. Predstava je počasi nastala in bližala se je premiera. Na ta dan smo imeli igralci »suhu« vajo dopoldne, popoldne pa še generalko skupaj z bandom Rock Angeles. Oni so imeli pred generalko tudi tonsko vajo. Kmalu se je bližala ura predstave, potem pa akcija!

Res smo uživali in lepo je bilo videti nasmejane gledalce. Naj se tu zahvalimo še vsem, ki so pomagali pripraviti in pospraviti dvorano, pa tistim, ki so spekli dobrote in seveda vsem sponzorjem. Saj veste ... drugo leto bo tik tak! Upamo, da se spet vidimo.

4. FESTIVAL LESA V DRUŽBI UGLEDNIH GOSTOV

PRIPRAVILI: KATJA GODEŠA IN DANIJELA VUKOJEVIČ, FOTO: ATELJE IRIS

V Kulturnem centru Kočevje je od 10. do 20. novembra uradno potekal 4. Festival lesa. Festival je slavnostno odprl predsednik Republike Slovenije Borut Pahor v družbi župana občine Kočevje Vladimirja Prebiliča in vodje festivala Mete Kamšek. Osrednji otvoritveni dogodek je pod vodstvom akademskega igralca in domačina Gašperja Jarnija na piedestal postavil slovenske znanstvenike in raziskovalce oziroma najnovejše inovacije vezane na les, lesno industrijo in gozd.

Na otvoritvi festivala je občinstvo s poljudnimi vpogledi v svet inovacij navdušila peterica uglednih govorcev z različnih področij. Po besedah organizatorjev Festivala lesa je bil cilj dogodka predvsem približati gozd in les ljudem ter vso njegovo neprecenljivo vrednost in možnosti, ki nam jih ponuja.

Prof. dr. Primož Oven z Biotehniške fakultete v Ljubljani je predstavil nanocelulozo kot inovativen proizvod prihodnosti iz lesne biomase. Prof. dr. Samo Kreft, mag. farm. s Fakultete za farmacijo v Ljubljani, je izpostavil izjemna dognanja o zdravilnih učinkih izvlečka lesa jelke. Izr. prof. dr. Andreja Kutnar s Fakultete za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije z Univerze na Primorskem pa je predstavila uporabo lesa v povezavi s številnimi vidiki ustvarjanja zdravega življenjskega okolja in center InnoRenewCoE. S področja lesne industrije je izr. prof. dr. Miha Humar z Biotehniške fakultete spregovoril o inovativnih pristopih za izboljšanje odpornosti lesa, ki omogočajo izdelavo materiala za najzahtevnejše pogoje uporabe. Iz domačega podjetja Melamin pa je o projektu Bio-rafinerije za pretvorbo lesne biomase v električno energijo in bio-metanol spregovoril dr. Igor Mi-

helič, skrbnik za tehnologije in investicij v Melaminu.

Na večernem dogodku je bila obenem premierno predstavljena tudi inštalacija in performans »Kdo smo, ste, so?« akademskega kiparja doc. mag. Marika Glavača in dijakov Gimnazije in srednje šole Kočevje, v katero so vključili izdelke nekdanj uspešnega lesnega podjetja LIK.

Festival lesa je bil osnovan leta 2013 kot odziv na stanje lesne industrije na kočevskem in v Sloveniji – za razmislek o priložnostih, ki jih ponuja naša gozdnata pokrajina. Gimnazija in srednja šola Kočevje ter Občina Kočevje sta želeli povečati zanimanje mladih za lesarske poklice, opomniti lokalno prebivalstvo na vrednost lesa kot naravne dobrine, se povezati s podjetniki in povečati pozitivno miselnost. Danes Festival lesa prinaša pester nabor dogodkov za različne interese. Od ustvarjalnih delavnic, razstav in družabnih večerov do strokovnih izobraževanj in predavanj.

Predsednik Borut Pahor v družbi dijakov Gimnazije in srednje šole Kočevje

KAM Z ODSLUŽENIMI ELEKTRIČNIMI IN ELEKTRONSKIMI NAPRAVAMI?

Nakup in uporaba naprav ter opreme, delujoče na električno energijo ali baterije, predstavlja eno izmed najhitreje rastočih vej potrošnje. Posledica je povečevanje količine odpadkov, ki nastanejo po izteku življenjske dobe naprav. V letu 2015 je bilo v Sloveniji prodanih 28.926 ton tovrstnih proizvodov, ločeno je bilo zbranih 10.539 ton odpadne opreme, kar predstavlja dobro tretjino prodanih naprav. Vsa zbrana odpadna oprema je bila ustrezno obdelana in poslana v nadaljnjo predelavo, reciklažni obrati pa so uspešno pridobili surovine, primerne za proizvodnjo novih izdelkov (železo, plastiko, žlahtne kovine itd.).

Ste vedeli, da stari katodni monitorji in TV-zasloni vsebujejo svinec, LCD zasloni in namizni računalniki pa za osvetlitev zaslonov uporabljajo živo srebro? Če končata na odlagališču, lahko ti nevarni snovi preideta v okolje in s tem ogrozita naše zdravje. Zato je izjemno pomembno, da nedelujočih starih električnih in elektronskih naprav ne odlagate med mešane komunalne odpadke, temveč jih ob nakupu nove naprave brezplačno oddate pri prodajalcu ali jih prinesete v naš zbirni center.

Z LOČEVANJEM ODSLUŽENIH NAPRAV OD OSTALIH ODPADKOV SE PRIPOMORE K DOSEGANJU ŠTEVILNIH POZITIVNIH UČINKOV:

1. Zmanjša se količina neuporabnih odpadkov, ki končajo svojo življenjsko pot na odlagališčih. Poskrbimo, da na njih končajo le odpadki, ki jih nikjer drugje ne moremo uporabiti.
2. Zmanjša se potreba po primarnih surovinah, potrebnih za izdelavo novih izdelkov.
3. Reciklaža in ponovna uporaba recikliranih materialov pripomore k ustvarjanju novih delovnih mest znotraj procesa zbiranja in recikliranja ter proizvodnje.
4. Določene vrste naprav vsebujejo komponente oz. materiale, ki so nevarni tako za okolje kot tudi za ljudi, če jih ne odstranimo na pravi način.
5. Količina energije, porabljene za ustvarjanje novih izdelkov, se zmanjša. Posledično so tudi učinki onesnaževanja okolja bistveno manjši.

Zato odslužene naprave nikoli ne odvrzite med mešane komunalne odpadke!

AKTUALNI DOSEŽKI KLUBA SIBOR-INOTHERM

PRIPRAVIL: ELVIS PODLOGAR, PREDSEDNIK KLUBA

DRŽAVNI TURNIR V PRIKAZU JU-JITSU TEHNIK – ČRNOMELJ 2016

Člani SIBOR-INOTHERM so se v soboto, 15. 10. 2016, udeležili državnega turnirja v prikazu ju-jitsu tehnik – Črnomelj 2016. Tekma je bila organizirana v OŠ Mirana Jarca v Črnomlju, udeležilo pa se ga je osem klubov in 90 tekmovalcev.

Tekma je štela tudi za seštevek 3 tekem prikaza tehnik za slovenski pokal.

Barve SIBORJA je zastopalo 30 tekmoval-

cev, ki so dosegli tudi odlične uvrstitve. Iz Sodražice so nastopili:

MARCEL MATKO – 1. MESTO
LOVRO MATKO – 3. MESTO
NEŽA LEVSTIK – 1. MESTO
SARA DIVJAK – 3. MESTO
JAN DIVJAK – 1. MESTO
FILIP ARKO – 3. MESTO
LAURA ZAJC – 1. MESTO

SIBOR-INOTHERM je na tekmi dobil 20 medalj, ekipno pa je bil prvi med osmimi klubi.

DRŽAVNO PRVENSTVO V PRIKAZU JU-JITSU TEHNIK – SEVNICA 2016

V soboto, 12. 11. 2016, pa so se naši člani udeležili državnega prvenstva v prikazu ju-jitsu tehnik – Sevnica 2016. Tekma je bila organizirana v Športnem domu Sevnica, udeležilo pa se ga je osem klubov in skoraj 120 tekmovalcev.

Tekma je štela tudi za seštevek 3 tekem prikaza tehnik za slovenski pokal.

Barve SIBORJA je zastopalo 37 tekmovalcev, med katerimi so odlične uvrstitve dosegli tudi tekmovalci iz Sodražice:

NEŽA LEVSTIK – 1. MESTO
JAN DIVJAK – 1. MESTO
LAURA ZAJC – 1. MESTO
MIHA KRIŽ – 1. MESTO

SIBOR-INOTHERM je na tekmi dobil 15 medalj, ekipno pa je bil ŠD SIBOR prvi med osmimi klubi, s čimer je osvojil veliki prehodni pokal. Posebnost obeh tekem je tudi to, da je medalje osvojilo skoraj 30 različnih članov SIBOR INOTHERM.

Čestitke gre tudi vsem ostalim članom, ki so dosegli uvrstitve od 4. mesta dalje v svojih kategorijah, še posebej pa tistim, ki so prvič nastopili na ju-jitsu tekmi.

ODBOJKARSKI TURNIR V DVORANI

PRIPRAVILA: MATEJA VESEL, VODJA SEKCIJE ODBOJKE PRI ŠD SODRAŽICA

V Sodražici je odbojka na mivki ali v dvorani še vedno velik tabu. Zato je dobro, da se kdaj pa kdaj izpelje kakšen turnir, četudi ni na visoki ravni, saj s tem spodbudimo marsikoga, ki bi mogoče res kdaj pričel igrati odbojko. Tudi letos smo izpeljali dvoranski turnir, in sicer v manjšem številu odbojkarjev, ki večinoma že hodijo na določene treninge.

Turnir odbojke se je odvijal v notranjih prostorih, imeli smo tri skupine po dva igralca, igralo se je vsak z vsakim do 15 dobljenih točk, finale do 21 točk, po pravilih zunanje odbojke. Ekipe so bile mešane, tako ženske kot moški, bilo pa je zelo sproščeno in tekmovalno vzdušje in mislim da ni bilo niti enega igralca, ki domov ne bi nesel mokre majice in lepe zelene diplome.

V spomin na dobro odigrane igre in v spodbudo za še veliko dobrih iger tega lepega športa v občini Sodražica smo naredili fotografijo z najboljšima ekipama.

ČAS JE RELATIVEN – TUDI NOVOLETNI

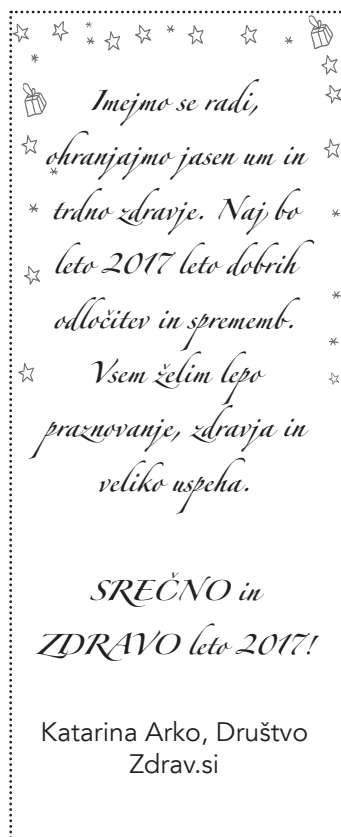
PRIPRAVILA: KATARINA ARKO, DRUŠTVO ZDRAV.SI

ČAS, ČAS, ČAS. »Kako hitro teče,« pogosto slišimo ali pa sami izrazimo, še pogosteje v tem pred-novoletnem času. Vsi se kdaj ujamejo v zanki časa. ZAKAJ? Se kdaj vprašamo? Običajni odgovori so: »Čas danes teče hitreje, ko smo bili mladi, je bilo vse drugače, bolj upočasnjeno, čas se ni nikamor pre-maknil, danes pa tako beži, da kar padamo iz enega v drugo novo leto.« Ali pa »Kako hitro se staramo.« Takšnih in podobnih izjav slišimo vsak dan, danes tudi od mladih, celo od otrok. Le zakaj?

Se čas res hitreje vrti ali se nam vse preveč dogaja? Smo morda preveč usmerjeni v zunanji svet, v poplavo dogodkov, ki nas obkrožajo? Informacije, ki prihajajo z vseh strani, zahteve v službi in doma, mediji, ki so polni vseh mogočih ponudb in priporočil, kaj je dobro za nas in kaj potrebujemo. Hitro se znajdemo v zanki potrošništva in virtualnega sveta. Nato negativne informacije iz sveta in črna kronika, slabe napovedi za prihodnost itd. Je to spodbuda ali višji načrt?

Se do večera sploh kdaj ustavimo in pomislimo, kje smo v vsem tem mi, kje je naše mesto, kaj želimo in kaj od tega res potrebujemo? Si dovolimo biti vsaj trenutek sami s sabo in s svojim čutenjem sebe v danem trenutku? Se tega morda prestrašimo, ker so čustva premočna in boleča in raje zbežimo v zunanji svet ali preteklost? Razmišljamo, kako je bilo lepo, kaj vse smo počeli, pa danes ne moremo in to objokujemo? Se ob nespodbudnih informacijah, ki jih dobivamo, morda bojimo prihodnosti?

Kaj se dogaja? Nas je strah in postajamo apatični, ker se počutimo nemočni in ujeti v začaranem krogu? Postajamo zato vse bolj depresivni in posegamo po raznih zdravilih, stimulansih, antidepresivih? Je to res nujno? Res ni druge pomoči? Kaj je razloga, da postajamo takšni? Vprašanj o tem ne zmanjka. Vsak si lahko postavi svoje. In ob zaključku leta to zelo radi počnemo. Delamo bilance in načrtujemo, kaj vse bomo v naslednjem letu spremenili. Obljube, ki si jih damo, pa pogosto pozabimo že v prvem tednu po novem letu.

V imenu Društva ZDRAV.si

se zahvaljujem Občini
Sodražica, ki je podprla
projekt Gibanje je življenje

– pozdrav dnevu za
vse občane in tudi za
učence OŠ dr. Ivan

Prijatelj.

Posebna hvala vsem, ki ste
pri dejavnostih sodelovali.

ČAS JE ZA SPREMEMBO!

Naj bo leto 2017 leto sprememb. Ustavimo se in pogledimo, kje smo v tem trenutku, kaj čutimo, kaj si želimo in kaj lahko naredimo, da nam bo lepše.

Pogosto so to zelo majhne stvari:

OBJEM, HVALEŽNOST, NASMEH, POHVALA, ISKRENOST, POMOČ, PRIJAZNOST, ki pa nas izredno obogatijo na vseh nivojih. Bodimo zgled, živimo v skladu z vrednotami, ki nam največ pomenijo, in z optimizmom glejmo v prihodnost. Vse je odvisno od nas.

Upoštevajmo rek: **»Spremenimo sebe in spremenil se bo svet.«** Majhni koraki vedno vodijo k večjim. Dovolimo si biti. Imejmo samospoštovanje in samodisciplino, da naredimo 1. korak. Vsak naslednji je lažji.

TAMBURAŠKI ORKESTER SODRAŽICA

13. tradicionalni koncert 25.12.2016 ob 18. uri.
Športna dvorana SODRAŽICA

HUMANITARNO-MEDICINSKA ODPRAVA NA MADAGASKAR

PRIPRAVIL: TOMAŽ RANT

Trije mladi zdravniki in mlada zobozdravnica se naslednje leto v maju odpravljajo na trimesečno humanitarno-medicinsko odpravo v Matango na Madagaskarju. Glavni pobudnik te odprave je Alejandro M. Rant iz Ravnega Dola, z njim pa odhajajo še Jernej Lesjak, Staša Mudrovčič in Alja Črv. O odpravi na Madagaskar sem se pogovarjal z zdravnico pripravnico Stašo Mudrovčič.

SE SPOMNITE, KDAJ STE SE ODLOČILI ZA ŠTUDIJ MEDICI- NE? KAJ VAS JE PRIVEDLO DO TE ODLOČITVE?

Nismo bili eni tistih, ki so od otroštva sanjali o poklicu zdravnika. Že v osnovni šoli in gimnaziji so nas sicer zanimali naravoslovni predmeti, predvsem delovanje človeškega telesa, šele v gimnaziji pa smo to zanimanje združili z mislijo, da bi do konca življenja delali v poklicu, kjer bi lahko pomagali. Poleg medicine smo razmišljali tudi o veterini, dentalni medicini, biokemiji in fizioterapiji, a je na koncu zmagala medicina. Trenutne razmere v zdravstvu niso najboljše, vendar zaenkrat še ni bilo trenutka, ko bi obžalovali to odločitev.

KAJ VAS JE VZPODBUDILO ZA HUMANITARNO ODPRAVO NA MADAGASKAR?

Na odpravo si želimo že kar nekaj let. Upamo, da nam bo na Madagaskarju uspelo pridobiti zaupanje prebivalcev in jim bomo lahko s svojim znanjem vsaj malo pomagali. Delovali bomo v dispanzerju, kjer v času odprav praktično ni zdravnikov in prebivalci nimajo možnosti osnovne zdravstvene oskrbe. Upamo tudi na dragocene izkušnje, ki nam bodo kasneje zagotovo pomagale v poklicnem in zasebnem življenju.

ALI VESTE, KAJ VAS TAM ČAKA - NE MISLIM SAMO NA MEDI- CINSKO POMOČ, AMPAK TUDI NA VSAKDANJE ŽIVLJENJE?

Pogovarjali smo se s kolegi, ki so šli na podobne odprave, tudi v druge afriške države, tako da mislimo, da smo si ustvarili okvirno sliko, kaj nas tam čaka, seveda pa to ni nikoli isto kot potem, ko to zares doživiš. Z medicinskega vidika moramo biti pripravljene, da ne bomo vedno zdravniki heroji, ki rešijo vse težave tamkajšnjih prebivalcev. Velikokrat se zgodi, da zaradi delovnih pogojev oziroma sredstev, ne nazadnje tudi zaradi omejenega znanja vsem ljudem ne moreš pomagati. Poleg tega nas bo najverjetneje doletel tudi kulturni šok; življenje tam teče drugače, ljudje imajo drugačen pogled na življenje, med drugim tudi na zdravstvo. Velikokrat naj bi se namreč zgodilo, da je aderenza pri zdravljenju bolezni veliko slabša kot pri nas, saj je prebivalstvo slabše izobraženo in ne razume, da se npr. povišan krvni tlak ne bo pozdravil samo s tremi tabletami. Tako prenehajo z zdravljenjem, kar zna za zdravnika predstavljati vir frustracij. Ko pa vse to združiš s pomanjkanjem domače postelje, hrane, tople vode, elektrike, torej udobja, ki ga v civiliziranih državah dandanes tako prepogosto jemljemo za samoumevna, lahko z veliko gotovostjo rečemo, da občasno ne bo najlaže. Vsi člani

odprave se zavedamo, kaj nas tam čaka, a smo se kljub temu odločili za to. Človek se v takih okoliščinah nauči potrpežljivosti, strpnosti do drugačnosti ter ponovno razmisli o pravih življenjskih vrednotah in o stvareh, za katere mora biti hvaležen vsak dan.

KAKO BOSTE REŠILI OVIRE JEZIKA - KOMUNIKACIJE Z MALGAŠI?

Pri sebi imamo že priročnik za malgaščino, ki ga je napisal pokojni misijonar Janko Slabe. S tem si bomo pomagali pri osnovni komunikaciji o zdravstvenih težavah bolnikov. Na začetku bo verjetno vseeno prevladoval nebesedni jezik, upamo pa, da bomo v času naše odprave osvojili potrebno besedišče in bomo ljudem lahko najbolj učinkovito in v kar najkrajšem času dobro pomagali.

Z VAŠE PREDSTAVITVENE SPLE- TNE STRANI JE RAZVIDNO, DA SE BOSTE SREČALI S PROBLEMI, KI SO ZNAČILNI ZA TROPSKO MEDICINO. KAKŠNO JE TVEGA- NJE, DA SE VI OKUŽITE S TEMI BOLEZNIMI?

Pred odhodom bomo poskrbeli za vso preventivo, to vključuje cepljenja proti boleznim, ki so tam endemična, in nakup antimarialikov, ki jih bomo med odpravo jemali. Zdravniki na odpravah so največkrat poročali o prehodnih gastroenteritisih, ki pa so znani vsem popotnikom. Ko se bomo vrnili z odprave, nas bo mentorica na sekciji za tropske bolezni tudi pregledala za razne tropske bolezni. Velikokrat se šalimo, da verjetno komaj čaka, da se iz odprave vrne kdo s parazitsko boleznijo, ki ga bo lahko zdravila, saj se v Sloveniji s temi eksotičnimi boleznimi redko srečujemo. Malo za šalo, malo za res. Mislimo, da je tveganje ob primernem rokovanju z bolniki, ki se ga učimo skozi celoten študij, res nizek in ostajamo optimistični, da bo vse v redu.

Več o odpravi na Madagaskar si lahko ogledate na spletni strani <http://www.madagaskar2017.eu/>

ČE ŽELITE ODPRAVO FINANČNO
PODPRETI, SO TU PODATKI ZA
NAKAZILO:

Medicinska fakulteta,
Vrazov trg 2, 1000 Ljubljana
Številka računa:
SI56 0110 0603 0708 380
Sklic: 250564-16
Namen: Matanga, Maj 2017

ALI BOSTE V ZDRAVSTVENI POSTAJI V MATANGI IMELI VSE POTREBNO ZA VAŠE DELO?

Večino zdravstvenega materiala in zdravil bomo uspeli (upajmo) zbrati oziroma z donacijskimi sredstvi kupiti tukaj v Sloveniji ter jih odnesti s seboj v Matango. Pričakujemo, da bomo bolje založeni kot tamkajšnje bolnice. V dispanzerju so urejene preproste ambulante za delo z ljudmi in dobro založena zobozdravstvena ambulanta, kot laboratorij nam bo moral služiti preprost mikroskop. Seveda pa v primerjavi z našimi bolnicami manjkajo visokotehnoške naprave za radiološka slikanja, elektrokardiograma in druge naprave za določanje raznoraznih laboratorijskih vrednosti, ki se uporabljajo za diagnostiko bolezni.

KAJ BI BILO, PO VAŠEM MNENJU, NUJNO NABAVITI ZA IZBOLJŠANJE OPREME V OMENJENI ZDRAVSTVENI POSTAJI?

Kolegi, ki so se z Madagaskarja vrnili oktobra letos, so npr. vložili denar v akumulatorje, ki zbirajo energijo iz sončnih celic, poročali pa so, da bi k uspešnemu delu zelo pripomogel sistem s kisikom, s katerim pomagaš bolnikom v dihalni stiski. Prav tako tam ni rentgenološke naprave za slikanje ali aparata za analizo krvnih vzorcev. Vse se nahaja v bolnicah daleč proč, kar pomeni dodatno fizično, psihično in finančno breme za bolnike in svojece.

DOGAJANJE V ZAMOSTCU

PIŠE: KATARINA ZBAČNIK

PREŽIVETJE V NARAVI

V soboto, 29. 10. 2016, so se otroci iz Zamostca in okolice zbrali pred gasilskim domom v Zamostcu, kjer so jih pričakali Meta Trhljen, organizatorica, in ribniški skavti. Namen srečanja je bil, da skavti mladim pokažejo nekaj načinov preživetja v naravi. Srečanja se je udeležilo kar 23 otrok.

Skavti so otrokom najprej pokazali, kako se zakuri ogenj, nato pa so ob ognju in spremljavi kitare zapeli nekaj pesmi. Otrokom so še pokazali, kako se iz šotork naredi spalno vrečo, kako se uporablja kompas in zamesi tvist ali skavtski kruhek. Testo so nato ovili okoli hrenovke in vse skupaj spekli nad žerjavico. Ko so čakali, da se hrenovke spečejo, pa so otroci skavtom izražali svoja mnenja o večeru in zapeli še nekaj pesmi. Vsi skupaj so menili, da so preživeli malo drugačen in poučen večer, ki bi ga z veseljem še kdaj ponovili.

GREMO V KINO

Otroci so se zadnjo novembrsko soboto podali v kino v gasilski dom v Zamostcu. Pravi mali kino je 18 otrokom pričala mladina iz Zamostca, pod vodstvom organizatorke Mete Trhljen. Ogleдали so si animirano komično pustolovščino Zootropolis. Otroci so se počutili kot v kinu, saj so ob gledanju risanke jedli tudi "kokice". Da so bili otroci nad večerom navdušeni, je bilo mogoče razbrati iz njihovega pripovedovanja, nasmeha na obrazu in želje, da bi tak večer radi doživeli še kdaj.

Menim, da si mladina iz Zamostca zasluži vse pohvale za njihov trud, saj s svojim delovanjem veliko prispevajo k druženju otrok iz vasi Zamostec, vse pogosteje pa tudi otrok iz okoliških vasi, ki jih vedno prijazno sprejmejo medse.

ZADNJA NEDELJA V OKTOBRU JE BILA NARODNOZABAVNA ŽE ŠTIRINAJSTIČ

PIŠE: MANCA OBLAK, FOTO: FRANC LESAR

Vsi ljubitelji harmonike ste zopet prišli na svoj račun, če ste le obiskali 14. revijo domačih ansamblov, ki je bila v nedeljo, 30. oktobra, v Športni dvorani Sodražica.

Prireditve sta v počastitev občinskega praznika Občine Sodražica organizirala Občina Sodražica in Klub harmonikarjev Urška. Letos je klub na reviji uvedel nekaj novosti, publika pa se je zelo razveselila izboljšane in razširjenega programa.

Že po tradiciji so dogodek otvorili harmonikarji Kluba Urška z venčkom starih in ljudskih pesmi. Nato pa so nastopili: Kvintet slovenskih deklet, ansambel Boršt, Ponos, Zapeljivci, ansambel Tomaža Rota, vokalna skupina Potoški fantje, Kvintet 7, ansambel Maj, Bitenc in Ribniški pušeljci. Program je povezoval Marko Modrej, s humorističnimi vložki pa je publiko zabaval Blaž Rus, pevec ansambla Zapeljivci.

Predsednik Kluba harmonikarjev Urška, Franc Lesar, je bil z uspehom prireditve zelo

zadovoljen, saj je letos nastopilo veliko znanih ansamblov, kar se je poznalo po res velikem obisku in seveda po dobrem vzdušju med publiko in na odru. V imenu celotnega kluba se zahvaljuje Občini Sodražica za posluš in sodelovanje ter vsem vam, ki ste prišli na prireditve. Za zaključek prireditve so se vsi nastopajoči zbrali na odru in zapeli še pesem Veseli Ribčan.

Skratka vriskanje, petje, dobra družba – dokler nam bodo lepšali življenje, bomo zdravi in srečni. Naslednje leto pa se vidimo na jubilejni, 15. reviji domačih ansamblov!

MIKLAVŽ PRIPOVEDUJE: KAKO SEM OBISKAL NEKATERE VASI

V soboto, 3. 12. 2016, sem se s šestimi angeli in sedmimi parkeljmi ustavil tudi v Malih Vinicah, Ravnem Dolu, Lipovšici in Zamostcu. Letos sem obdaril kar 40 pridnih otrok. Na delu sem bil celo sobotno popoldne ter še malo v noč. Nekateri otroci so mi narisali risbice in spekli piškote, za kar se jim resnično zahvaljujem. Vsi otroci pa so z menoj zmolili tudi kakšno molitev.

Rad bi se zahvalil vsem staršem za prostovoljne prispevke, prav tako pa tudi vsem angelom in parkeljnom, ki so si vzeli čas in mi pomagali pri mojem poslanstvu.

Otroci, imam vas zelo rad, bodite pridni in se vidimo naslednje leto.

**DECEMBRSKO DOGAJANJE
V ZAMOSTCU**
23. 12. 2016
 Postavljanje smrekice pri kapelici v Zamostcu. Vaščani lepo vabljeni na topel čaj, kuhano vino, prigrizek, glasbo in dobro vzdušje.
*Organizatorji vam želimo vesele praznike
in srečno novo leto 2017!*

OBISKALI SMO NAŠE NOVOŠTIFARJE V KOSTANJEVICI

ZAPISALA: JELKA PAKIŽ, FOTO: BORIS LESKOVAR

V soboto, na prvi zimski zasneženi dan, smo se prijatelji Nove Štife z avtobusom podali na obisk k nekdanjim novoštiftarskim patrom, ki zdaj opravljajo svoje poslanstvo na Kostanjevici pri Novi Gorici. Z veseljem in lepo so nas sprejeli in nam predstavili zgodovino in znamenitosti cerkve in samostana.

Frančiškanski samostan Kostanjevica je eden izmed 13 frančiškanskih samostanov v Sloveniji. Samostan je najbolj znan po Bourbonški grobnici, ki se nahaja v cerkveni kripti, v kateri so pokopani člani francoske kraljevske rodbine Bourbon, med njimi Karel X., zadnji francoski kralj te dinastije (sicer pa predzadnji kralj nasploh). Samostanska cerkev Marijinega oznanjenja sicer služi tudi kot župnijska cerkev Župnije Nova Gorica – Kapela. V samostanu se nahaja knjižnica, ki se imenuje po slovenskem jezikoslovcu in patru tukajšnjega samostana, Stanislavu Škrabcu. V njej hranijo 10.000 knjig, med njimi tudi 30 inkunabul (ali prvotiskov, knjig, ki so bile natisnjene pred letom 1500). Samostan je nastal leta 1623, ko je grof Matija Thurn dal najprej zgraditi cerkvico na hribčku, poraslem s kostanjem, nato pa zraven še manjši samostan. Cerkvico so najprej upravljali karmeličani, leta 1810 pa so samostan in cerkvico prevzeli frančiškani, ki so prišli na Kostanjevico 6. januarja 1811. Bourbonška grobnica se nahaja v cerkveni kripti, do katere pripelje ozek in nizek hodnik, ki ima ob straneh nekaj manjših prostorov in niš, namenjenih za pokope, ki

pa so prazni. Izjema je zadnji, v kateri leži sarkofag Petra de Blacas' Aulpsa. V kripti se nahaja šest sarkofagov, trije na levi in trije na desni strani, ki so iz 19. stoletja. Pet izmed njih je kamnitih, eden pa je bronast. Kamniti na čelni strani vsebujejo začetnici imen pokopanega. Na zidovih za sarkofagi je vzdanih 6 kamnitih napisnih plošč z imeni.

Po krajšem druženju in obujanju spominov na čase, ki smo jih skupaj preživeli, smo se odpravili proti Sveti Gori. Tudi tukaj nas je p. Peter seznanil z zgodovino te božjepotne cerkve, katere začetek sega v leto 1539, ko se je Mati božja na Skalnici prikazala pastirci Urški Ferligojevi in ji naročila, naj ji tam sezidajo novo cerkev in jo prosijo milosti. Urško je posvetna oblast večkrat zaprla v ječo solkanske graščine, iz katere je bila vedno čudežno rešena. Nezadržna po-

božnost romarjev je omehčala posvetno oblast, ki je leta 1540 izdala dovoljenje za zidavo cerkve na Skalnici. Po ogledu te veličastne bazilike smo se okrepcali v restavraciji pod cerkvijo in nadaljevali pot v Goriška Brda.

Klet Brda je zavetje našla v podzemlju griča pod mogočnim dobrovskim gradom. Zgrajena je bila leta 1957, v obdobju velike obnove vinogradov, s katero so se Brda vpisala na svetovni vinski zemljevid. Klet se nahaja 15 metrov pod površjem. V njenih dveh etažah in stolpu srečamo vse vrste vinskih posod; od »barrique« sodov do velikih sodov iz slavonskega hrasta in posod iz nerjavečega jekla.

Tu naši enologi in kletarji budno spremljajo, kako vina zorijo in kako se razvijajo različni slogi vin. Pravi zaklad kleti pa je bogata arhivska zbirka, v kateri hranijo 100.000 steklenic vina najboljših letnikov. Klet združuje 400 briških vinogradniških družin, ki že več kot pol stoletja soustvarjajo uspešno zgodbo briškega vinarstva.

Po sprehodu skozi klet smo prisluhnili zanimivostim o tukajšnji pridelavi in predelavi grozdja v vrhunska vina, ki s svojim prepoznavnim slogom osvaja ljubitelje vina doma in v kar 26 državah sveta. Po degustaciji vin smo si v njihovi prodajalni kupili še nekaj te zlahtne kapljice za domače in prijatelje. Zunaj je bila že trdna tema, zato smo se zadovoljni z lepo preživetim dnevom in v dobri družbi odpravili domov. Spet smo bili malo bogatejši z novimi znanji in vtisi iz tega dela naše prelepe Slovenije.

JAZ PA POJDEM NA GORENJSKO ...

PIŠE: JELKA PAKIŽ, FOTO: JOŽE KASTELIC, VINKO ČAMPA

V mesecu oktobru smo se ljudje dobre volje iz vasi Vinice in Zapotok podali na naš tradicionalni izlet. Kljub temu, da je vremenska napoved kazala turobno, deževno vreme, smo se z veseljem podali proti Gorenjski. Najprej smo se ustavili v našem narodnem svetišču na Brezjah. Čeprav smo tukaj bili že vsi, se radi vedno znova vračamo na ta milostni kraj, vsak s svojim namenom. Udeležili smo se svete maše in se še v tihi molitvi pred Marijino podobo s hvaležnostjo in prošnjo obrnili na Njo, ki nikdar nikogar ne zapusti. Kot pravi star slovenski pregovor: Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo, tako smo dan začeli tudi mi in verjamem, da nas je tudi zaradi tega cel dan spremljalo lepo toplo, sončno vreme.

Pot smo nadaljevali do Krope, kjer smo si ogledali Kovaški muzej in menda edino popolnoma ohranjeno kovačnico za ročno kovanje žebeljev, vigenco po domače. Kovaški muzej v Kropi prikazuje obdelavo železa od železove rude do žebelja. Poleg tehnično-zgodovinskega prikaza ročnega kovanja predstavlja tudi način življenja v Kropi in njeni okolici. Klinarjeva hiša, v kateri se nahaja muzej, je tipična fužinarska stavba s konca 18. stoletja. V prvem nadstropju so predstavljene osnove železarstva v Kropi. Z maketami je prikazano delovanje fužine in kovaških mehov na vodni pogon, ki so jih ob našem prihodu pognali in nam prikazali njihovo delovanje. V drugem nadstropju je etnološka soba s prikazom vsakdanjega in prazničnega življenja kroparskih kovačev ter zbirka 94 ročno kovanih žebeljev različnih velikosti in oblik. Največji med žebli, kar 80 centimetrov meri, je dobil ime benečan, ker so ga uporabljali v hrastovih pilotih, na katerih stojijo Benetke. Torej, če ne bi bilo Krope in njihovih žebeljev, tudi Benetk ne bi bilo. Kar ostrmeli smo nad tem podatkom. A to ni vse. Še danes so vsi žebli na železniški progi med Dunajem in Trstom prav ti, benečani iz Krope. Posebno zbirko v muzeju predstavljajo še umetniško kovana dela kovaškega mojstra Jožeta Bertoncija. Posebno doživetje ob zaključku ogleda Kovaškega muzeja pa nam je pričaral restavrirani orkestrion, glasbena omara češke izdelave iz začetka 20. stoletja, ko smo poslušali eno izmed osmih melodij, ki so z žeblički zapisane na ohranjenem valju.

Ker smo bili od kovanja že kar lačni, smo se v Radovljici okrepčali z malico, potem pa pot nadaljevali preko Jesenic, Kranjske Gore in Rateč do Planice. Tu smo si ogledali muzej in obnovljen nordijski center ter se s sedežnico povzpeli na vrh letalnice. Naslednji postanek je bil ogled Avsenikovega muzeja v Begunjah. Muzej Avsenik, ki se nahaja v sklopu gostilne Avsenik v središču Begunj, predstavlja razvoj in zgodovino narodno-zabavnega Ansambla bratov Avsenik. Legenda slovenske narodno-zabavne glasbe Slavko Avsenik in njegov starejši brat Vilko sta utemeljitelja zvrsti glasbe, ki je Begunje in Slovenijo v glasbenem smislu ponesla v svet. V vitrinah

smo občudovali izvirne instrumente glasbenikov in obleko, ki jo je Slavko Avsenik nosil na koncertnih odrih in naslovnica albumov. Ogledali smo si številna priznanja in nagrade, ki jih je ansambel dobil za zasluge na področju glasbe in promocije Slovenije, ter zlate, platinaste in diamantne plošče za številne prodane plošče. Na koncu smo si v muzejski dvorani ogledali še dokumentarni film o ansamblu Avsenik, zgodbo svetovnega glasbenega fenomena.

Ker bi našemu potepanju po Gorenjski nekaj manjkalo, smo se odpeljali še do Bleda, našega turističnega bisera, kjer smo si v prijetnem popoldnevu, ko je na zemljo že padal mrak, privoščili blejsko kremno rezino. Dan smo zaključili z okusno večerjo v Naklem in se z lepimi doživetji tega dne in veliko dobre volje v medsebojnem druženju vrnili domov v poznih večernih urah.

*So ljudje, ki nas
nikoli ne zapustijo,
tihu odidejo, a v naših
srcih vedno živijo.*

Zahvala

Ob nenadni in boleči izgubi dragega moža, očeta,
tasta, ata

VIKTORJA VESELA
(1932–2016)
iz Zamostca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani, darovali cvetje, sveče in svete maše. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, g. župniku, gasilcem, pevcem, Komunalni Ribnica, še posebej pa lovcem za ganljiv govor in lepo opravljen pogrebni obred.

Žaluoči vsi njegovi

*Ni večje bolečine,
kot v dneh žalosti
nositi v srcu
srečnih dni spomine.
(Dante)*

Zahvala

Ob boleči izgubi našega ljubega sina in brata

MIHE ČAMPE
(1981–2016)

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, darovane maše in ker ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter nam v najtežjih dneh stali ob strani. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Francu Bizjaku za tolažilne besede in lepo opravljen poslovljni obred ter pevcem za zapete pesmi.

Hvala tudi motorističnemu klubu MC Firestarters, posebno zahvalo za vso podporo in pomoč pa naj sprejme prijatelj in sodelavec Miha Starc ter njegova družina.

V srcu bo vedno z nami.

Vsi njegovi

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
(S. Makarovič)*

Zahvala

Ob izgubi našega ljubega atija, ata, moža, tasta

FRANCETA ARKA
Gregurčevga
(1936–2016)
iz Zamostca

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče, darove za cerkev ter svete maše. Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Ati, vedno boš z nami!

Vsi njegovi

*Dolgost življenja našega je kratka.
Kaj znancev je zasula že lopata,
odprta noč in dan so groba vrata.
Al' dneva ne pove nobena pratka.
(F. Prešeren)*

Zahvala

Ob boleči izgubi naše drage mame,
stare mame in prababice

MARIJE ARKO
(1928–2016)
iz Zapotoka

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom prijateljem in znancem za izrečena sožalja, sveče in za darovanje svete maše.

Hvala g. župniku, gasilcem, pevcem in osebju Komunalnega podjetja Ribnica za lepo opravljen obred in vsem ostalim, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Zahvala tudi uslužbenkam socialne službe Ribnica in patronažni sestri Dominiki za njihove obiske pri mami.

Vsi njeni

*Bremena usode te niso zlomila,
pod zadnjim bremenom pa si omahnila.
Bolezen iz tebe vso moč je izpila ...
za tabo ostala je le praznina.
(Tone Kuntner)*

Zahvala

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame,
sestre, tašče in tete

ANE DEBEVC
(1946–2016)
z Gore

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste se od nje poslovili, izrekli sožalje, darovali sveče in svete maše.

Hvala gospodu župniku Antonu Dobrovoljcu za lepo opravljen mašni obred, pevcem ter Komunalnemu podjetju Ribnica. Iskrena hvala sosedom Julki Bačnik, Erni Lavrič in Miri Krže, ki so nesebično pomagale v času njene bolezni.

Posebej se zahvaljujemo sestri Pavli Fortun, ki je naši mami v težki bolezni vseskozi stala ob strani. Zahvaljujemo se tudi vsem tistim, ki ste našo mamo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

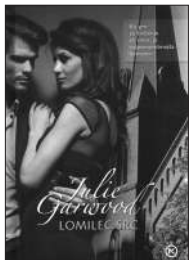
Žalujoci vsi njeni

Zimsko spanje?

NE, BRANJE!

PRIPRAVILA: NEŽKA MOHAR GAČNIK, BIBLIOTEKARKA

Na oktobrski pravljčni urici so najmlajši prisluhnili pravljici z naslovom Pogačica. Novembrska pravljčna urica je minila v znamenju pravljice Medved ne more spati. Mali nadobudneži so kasneje obe pravljici tudi likovno upodobili. Naše zveste bralce gotovo že zanima, katere knjižne novosti smo tokrat pripravili zanje!

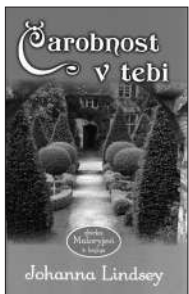
JULIE GARWOOD Lomilec src

V mračni in tihi spovednici nori serijski morilec očetu Thomasu Maddnu razkrije svoj izprijeni načrt za naslednji umor in naslednjo žrtev – Tomovo lepo sestro Laurant. Ker jo želi Tom na vsak način zaščititi, na pomoč pokliče svojega najboljšega prijatelja in odličnega agenta FBI, Nicka Buchananana. Da bi preslepili morilca, se Laurant in Nick pretvarjata, da sta par. Toda zaigrana naklonjenost kmalu preraste v pristno, nevarnost in napetost pa se povečujeta. Bo Laurant in Nicku uspelo ugnati morilca ali bo on ukanil njiju?

MARY SIMSESES Poletje zvezdnih utrinkov

V novem romanu avtorice uspešnice Ljubezen med borovnicami se glavna junakinja vrne domov k svojim koreninam, najde ljubezen, zaključi staro zgodbo in na novo odkrije, kdo sploh je. Grace Hammond se podre svet, ko nenadoma ostane brez službe, brez moškega in začasno tudi brez doma. Spretna jezikoslovka, ki zna popravljati tuje napake, mora odkriti način, kako se izogniti lastnim. V begu pred trojno težavo se vrne v svoj domači kraj v Connecticutu. A kratek obisk pri starših se kmalu sprevrže v nekaj pomembnejšega, ko ugotovi, da se bo prihodnost začela, ko se bo spravila s svojo preteklostjo. Grace se tako po dolgih letih končno sprijazni s tragedijo svoje starejše sestre. Obudi pa tudi romanco s Petrom, srednješolsko simpatijo, ki je zdaj slaven hollywoodski režiser in ravno snema v rojstnem kraju. Iskricice pa se krešejo še v trgovini s kolesi, v kateri se Grace s svojim občutkom za natančnost dotakne srca čednega srednješolskega učitelja Mitcha.

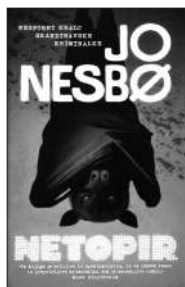

JOHANNA LINDSEY Čarobnost v tebi

Amy Malory, divja in lahkomiselna kot večina njenih nepopravljivih bratrancev, doseže starost, ko bi se morala poročiti. Svoje zaljubljene poglede namenja najmanj primernemu moškemu zanj: čednemu in zadržanemu kapitanu ladje, ki je nekoč zaradi piratstva skoraj dal obesiti njenega strica Jamesa.

Warren Anderson je šokiran nad izzivalnim osvajanjem živahne nečakinje svojega najhujšega sovražnika. Ker ni prebolel izdajstva bivše nezveste ljubice, se odloči, da Amyjinim čarom ne bo podlegel. Ampak premaga ga hrepenenje po očarljivi zapeljivki, ki bo kmalu osvoji-

la njegovo kljubovalno srce in ga prisilila k čutni predaji ljubezni, ki bi zanela nevaren družinski spor.

JO NESBØ Netopir

Inšpektorja Harryja Hola iz oselskega oddelka za nasilna dejanja pošljejo v Sydney, kjer naj bi opazoval potek preiskave umora. Avstralskim kolegom lahko ponudi pomoč, vendar ima stroga navodila, naj se izogiba težavam. Žrtev je 23-letna Norvežanka, ki je bila v domovini nepomembna televizijska zvezdnica. Harry, ki nikoli ne sedi ob strani, se spoprijatelji z enim od domačih detektivov in eno od prič, in vleče ga vedno globlje v primer. S skupnimi močmi odkrijejo, da je umor Norvežanke le zadnji v nizu nerešenih umorov, vzorec pa kaže na psihopata, ki mori po vsej državi. Zanka okoli morilca se polagoma zateguje, Harry pa se vedno bolj boji, da nihče ni varen, še najmanj pa policisti, ki preiskujejo primer. Jim bo s skupnimi močmi uspelo?

MARIA PARR Vafjevi srčki

Lena je navihana deklica, namazana z vsemi žavbami. Vsak nov dan je zanje ena sama pustolovščina. Njen сосед Trile jo ima za najboljšo prijateljico, kljub temu da ga kar naprej spravlja v težave. Pred njima je dolgo poletje, ki obeta obilo zabave, a prinaša tudi težke trenutke, ki pa jih glavna junakinja pre-maga z veliko modrostjo. Vafjevi srčki so prvenec priljubljene in večkrat nagrajene norveške avtorice Marie Parr (1981), ki ji pravijo tudi Astrid Lindgren mlajše generacije. Slovenski otroci so njeno Tonjo iz Hudega brega že vzeli za svojo. Za Vafjeve srčke je avtorica prejela več nagrad, med drugimi nizozemsko Zilveren Griffel in francosko Prix Sorcières. Knjiga je prevedena v skoraj dvajset jezikov, na Norveškem je po njej posneta televizijska serija. Slovensko izdajo v imenitnem prevodu Darka Čudna dopolnjujejo ilustracije Jureta Engelsbergerja.

PAULA GRAINGER in KAREN SULLIVAN Zeliščni čaji ter drugi naravni napitki in pripravki za zdravje in dobro počutje

Vam v življenju manjka toplina? Se počutite utrujene in brezvoljne? Bi si morali okrepiti zdravje? Privoščite si pomirjujočo skodelico zeliščnega čaja in izkoristite izjemno učinkovitost najmočnejših zdravnih sestavin, ki jih ponuja narava. Z več kot 70 strokovno sestavljenimi recepti za okusne in pomirjujoče čaje brez kofeina si lahko z mešanjem, kuhanjem in pitjem sami tlakujete pot do dobrega počutja.

S tem tudi zaključujem letošnji zadnji izbor nekaterih knjižnih novosti. Vljudno vabljeni v sodraško knjižnico tudi v prihodnjem letu! Čm lepše in prijetneje preživite letošnji december ter božično-novoletne praznike! Veliko zdravja, sreče, uspeha in osebnega zadovoljstva v novem letu 2017! SREČNO!

Pridružite se nam,
izgubljajte kalorije
in doživite pravo
pozitivno energijo
Zumbe!

1. obisk je
BREZPLAČEN!

ZUMBA
fitness

KDAJ?

KJE?

vsako **SREDO** ob **20.15h** (Telovadnica OŠ Sodražica)

vsak **PETEK** ob **20.15h** (Telovadnica OŠ Sodražica)

Zumba Petra Kozina

KOMUNALA RIBNICA

**Drage krajanke in krajani občin
Ribnica, Sodražica in Loški Potok!**

*Ob vstopu v novo leto
naj vam bo toplo pri srcu
in v noge!*

*Vsa oblačila in obutev,
ki jih ne potrebujete,
pa naj poiščejo pot k tistim,
ki jih pogrešajo.*

*S to gesto boste nekemu
pričarali še lepše leto,
ki prihaja.*

**Prijetne praznike
in toplino polno
2017!**

Komunalna Ribnica d.o.o., Goriča vas 11a, 1310 Ribnica, www.komunala-ribnica.si

ekipa Komune Ribnica

Pripravljena za vas.

Obrtno-poslovna cona Sodražica.

Skoraj 20.000 m² po ugodni ceni. Komunalno urejena a brez komunalca*.

Več na www.sodrazica.si

*Oprostitev komunalnega prispevka na podlagi sklepa Občinskega sveta, št. 351-10/15 z dne 04. 12. 2015, z veljavnostjo do 01. julija 2017.